

43-1

கணபதினை.

தீருச்சிறம்பலம்.

ஸ்ரீ - தாண்டவராயசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

கைவல்ய நவநீதம்.

மூலம்.

இஃது

சமீபவனகேதந்திரமேன்னுங்

ஸ்ரீ - முதனூராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதனச்சிறப்பி

ஸ்ரீ சகம்பரங்குவரமரண

மாணக்காக்களிலொருவராகிய

அ - இராமசாமிச்சுவாமிகளால்

பலருடையவேண்டுகோளின்படி

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

நந்தனவாசித்திரைமன்.

இதன்விலை அனா - ௪.

வ்ளம்பரம்.

அ - இராமசாமிச்சுவாமியவர்களால்
அச்சிப்பதிப்பிக்கப்பட்ட

கருமம், பக்தி, யோகம், ஞானம், இவைகளுக்குரிய:—

இப்புத்தகங்கள் சிதம்பரம் ஆயிரஞ் சென்களையிலிருக்கும் - அ - இராமசாமிச்சுவாமிகள் புதுமடாலயத்திலும், சென்னப்பட்டணம் முத்தியாலுப்பேட்டை மண்ணடிக்கெடுத்த முத்துமாரிசெட்டிதெருவு நக - வது நெம்பர் வீடு வே-ஆறு முகம்பிள்ளை யவர்களிடத்திலும், ஷே சென்னப்பட்டணம் முத்தியாலுப்பேட்டை பவழக்காரத்தெருவு உஅ - வது நெம்பர் வீடு - மு - நக - கடையிலும், நக - வது நெம்பர் வீடு - கும - பெரி - கடையிலும், கசாந - வது நெம்பர் வீடு - ராம - மு - கடையிலும், ஷே சிதம்பரம் தேரோடுங் கிழை, வீதி, நீமத், மு - சதா - சதாசிவதீக்ஷிதசுவாமியவாளிடத்திலும், மதுரை புதுமண்டபத்திற் புத்தகவியாபாரஞ்செய்யும் சங்கமங்கலிப்பதித்திலும், கிரயத்துக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பலருடைய வெண்கோலின்படி இன்னம் பல அருமையான சாஸ்திரங்கள் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்படும்.

ஷே புஸ்தகங்கள் வேண்டுமானால், வெளியூரார் புத்தகக்கிரயமும், ஷேபுஸ்தகங்காவருவித்துக்கொள்ள ஸ்டாம்பு ஒட்டும் தபாற்செலவும், ஷேபுஸ்தகங்கள் தவறிப்போகாமல் போஸ்டாபிசார் ஒப்பித்தம் கேதுவான ரிசிஸ்தர் செலவும், ஷேக்காகத் தெரிவிக்கும் கடிதச்செலவுஞ் சேர்த்து ரூபாயை மணியூட்டர்செய்து புத்தகங்களை பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வாலியூபேயே பிலனுப்பக்கேட்கிறவர்கள் தபாற்சார்ச்சம் மணியார்டர் பீசம் முன் அனுப்பவேண்டும்.

நூற்பயன்.

இந்நிலந்தனிக்கைவல்யநவநீதமெனப்பேரிட்டு நன்னிலமருவுநாராயணன்சொன்னஞானநூலைப் பன்னியாராயந்துபார்ப்போர்பரமார்த்தசொருபமாகி அன்னியவனர்த்தம்பொய்யாயானந்தமெய்யாய்வாழ்வார்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைவல்யநவநீதம்
மூலம்.

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

பொன்னிலமாதராசை பொருந்தினர்பொருந்தாருள்ளம் தன்னிலந்தரத்திழை சாட்சிமாத்திரமாய்நிற்கும் எந்நிலங்களினுமிக்க வெழுநிலமவற்றின்மேலாம் நன்னிலமருவுமேக நாயகன்புதங்கள்போற்றி. (க)

ஈன்றளித்தழிக்குஞ்செய்கைக் கேதுவருமனுப்பமாலாய் ஆன்மவீசனுமாய்த்தானே யந்தழூர்த்தியுமாய்நிற்கும் பூன்மமுத்தனுமாயின்பப் புணரியாதவனாய்நானும் தோன்றியவிமலபோத சொருபத்தைப்பணிகின்றேனே. (உ)

எவருடையருளால்யானே யெங்குமாம்பிரமமென்பால் கவருடைப்புவனமெல்லாங் கற்பிதமென்றறிந்து சுவரிடைவெளிபோல்யானென் சொருபசுபாவமானென் அவருடைப்பதுமபாத மறுதினம்பணிகின்றேனே. (ங)

என்னுடைமனதுபுத்தி யிந்தியசீரமெல்லாம் என்னுடையறிவினாலே யிரவமுன்னிமமேயாக்கி என்னுடைநீயுநானு மேகமென்மைக்கியஞ்செய்ய என்னுடைக்குருவாய்த்தோன்று மீசனையிறைஞ்சினேனே.

அந்தமுநடுவுமின்றி யாதியுமின்றிவான்போல் சந்ததமொளிநுஞான சம்குருபாதம்போற்றிப்

பந்தமும்வீடுங்காட்டப் பரந்தநூல்பார்க்கமாட்டா
மந்தருமுணருமாறு வத்துத்தவஞ்சொல்வேனே. (௫)

படர்ந்தவே தாந்தமென்னும் பாற்கடன்மொண்டுமுன்னும்
குடங்களினிமைத்துவைத்தார் குரவர்கொல்லாங்காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத்தளித்தேனீந்தக் கைவல்யநவநீதத்தை
அடைந்தவர்விடயமண்டின் மலைவரோபசியிலாரோ. (சு)

முத்தனைவேங்கடேச முகுந்தனையெனையாட்கொண்ட
கர்த்தனைவணங்கிச்சொல்லுங் கைவல்யநவநீதத்தைத்
தத்துவவிளக்கமென்றுஞ் சந்தேகந்தெளிதலென்றும்
வைத்திருபடலமாக வகுத்துரைசெய்கின்றேனே. (ஏ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

நித்தியவநித்தியங்க ணின்னையந்தெரிவிவேகம்
மத்தியவிகபரங்கள் வருபோகங்களினிராசை
சத்தியமுரைக்கவேண்டுஞ் சமாதியென்றாகூட்டம்
முத்தியைவிரும்புமிச்சை மொழிவார்சாதனமிந்நான்கே. (அ)

சமந்தமம்விடல்சகித்தல் சமாதானஞ்சிரத்தையாரும்
சமமகக்கரணதண்டந் தமம்புறக்கரணதண்டம்
அமர்தருகருமம்பற்றா தறுத்தலேவிடலென்றாகும்
மமர்செயுங்காமமாதிரி வரினடக்குதல்சகித்தல். (க)

சிரவணப்பொருளைத்தானே சித்தஞ்சிந்திக்குமாறு
சரதமாவைக்குமித்தைச் சமாதானமென்பர்மேலோர்
பரமசம்குருநூல்பு பற்றலேசிரத்தையாகும்
வரமிகுசமாதியாறு வகையின்பொருளினிதாமே. (க௦)

சாதனமின்றியொன்றைச் சாதிப்பாருலகிலில்லை
ஆதலாலிந்தநான்கு மடைந்தவர்க்கறிவுண்டாகும்

நூதனவீவேகியுள்ள நுழையாதுநுழையுமாகில்
பூதசன்மங்கள்கோடி புனிதனும்புருடனாமே. (கக)

இவனதிகாரியானே னிந்திரியங்களாலும்
புவனதெய்வங்களாலும் பூதபௌதிகங்களாலும் [பிப்
தவனமூன்றடைந்துவய்யிற் சகித்திடாப்பழுப்போல்வெம்
பவமறுஞானதீர்த்தம் படிந்திடப்பதறினே. (கஉ)

ஆனபின்மனைவிமக்க ளார்த்தவேடனைகன்முன்றில்
கானவர்வலையிற்பட்டுக் கைதப்பியோடுமான்போல்
போனவன்வெறுங்கையோடே போகாதவண்ணஞ்சென்று
ஞானசம்குருவைக்கண்டு நன்றாகவணங்கினே. (கங)

வணங்கியின்றமுதுசொல்வான் மாயவாழ்வெனுஞ்சோ
கத்தால், உணங்கினேனையெனெயன் னுள்ளமேகுளிரும் வ
ண்ணம், பிணங்கியகோசபாசப் பின்னலைச்சின்னமாக்கி, இ
ணங்கியகுருவேயென்னை யிரட்சித்தல்வேண்டுமென்றான். ()

அன்னதன்சிசுவையைய னுமையின்பறவைபோலத்
தன்னகங்கருதிநோக்கித் தடவிச்சந்தியிருத்தி
உன்னதிபிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டுசொல்வேன்
சொன்னதுகேட்பாயாகிற் றொடர்பவந்தொலையுமென்றான். ()

தொடர்பவந்தொலையுமென்றுசொன்னதைக்கேட்டபோதே
தடமடுமூழ்கினுன்போற் சரீரமுங்குளிர்ந்துள்ளாறி
அடருமன்பொழுதுமாபோ லாநந்தபாஷ்பங்காட்டி
மடன்மலர்ப்பாதமிண்டும்வணங்கியின்றித் துசொல்வான். (கசு)

சொன்னதுகேட்கமாட்டாத் தொண்டனானுஞ்சுவாயி
நின்னதுகருணையாலே நீரொளையாளாரமே

உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டென்றீரோ
இன்னதென்றதைநீர்காட்டி யீடேற்றல்வேண்டுமென்றான்.

அடங்கியவிறுத்தியானென் றறிந்தபின்செறிந்தமண்ணின்
குடம்பையுட்புமுமுன்னுதங் குளவியின்கொள்கைபோலத்
தொடங்கியகுருவுமான்ம சொருபமேமருவவேண்டி
உடம்பினுட்சீவனைப்பார்த் துபதேசமோதுவாரோ. (கஅ)

வாராயென்மகனேதன்னை மறந்தவன்பிறந்திறந்து
தீராதசுழற்காற்றுற்ற செத்தைபோற்சுற்றிச்சுற்றிப்
பேராதகாலநேயிப் பிரமையிற்றிரிவன்போதம்
ஆராயுந்தன்னைத்தானென் றறியுமவ்வளவுந்தானே. (கக)

தன்னையுந்தனக்காதாரத் தலைவனையுங்கண்டானேல்
பின்னையத்தலைவன்னுட்பப் பிரமமாய்ப்பிறப்புத்தீர்வன்
உன்னையிறந்தாயாகி லுனக்கொருகேடுமில்லை
என்னைநீகேட்கையாலே யீதுபதேசித்தேனே. (உ௦)

என்னைத்தான்சடனாவுள்ளத் தெண்ணியோசொன்னீயாய்
தன்னைத்தானறியாமாந்தர் தரணியிலொருவருண்டோ
பின்னைத்தானவர்களெல்லாம் பிறந்திறந்துமுலுவானேன்
நின்னைத்தானம்பினேற்கு நின்னையமருளுவீரோ. (உக)

இன்னதுதேகந்தேகி யிவனெனவுணர்வான்யாவன்
அன்னவன்மன்னைத்தானென் றறிந்தவனாகுமென்றார்
சொன்னபின்னேகியாரித் தூலமல்லாமலென்றான்
பின்னதுகேட்டவையர் பிழையுநகையுங்கொண்டார். (உஉ)

தேகமல்லாமல்வேறே தேகியார்காணென்றாய்
மோகமாங்கனவில்வந்து முகைத்தவனெவன்சொல்வாய்

சோகமாங்கனவுதோன்றாச் சுழுத்திகண்டவனாச்சொல்வாய்
ஆகநீரனவிலெண்ணு மறிவுதானேதுசொல்வாய். (உ௩)

நனவுகண்டதுநான்கண்ட நனவுளரினைவுநீங்கிக்
கனவுகண்டதுசுழுத்தி கண்டதும்வேறென்றேபோல்
தினமநுபவிப்பதொக்குந் தெரியவுமில்லை சற்றே
மனதினிலுதிக்கும்பின்னே மறைக்குமதருளுவீரோ. (உ௪)

தாலத்தின்மரங்கன்காட்டித் தனிப்பிறைகாட்டுவார்போல்
ஆலத்தினுமிக்கன்காட்டி யருந்ததிகாட்டுவார்போல்
தூலத்தைமுன்புகாட்டிச் சூக்குமசொருபமான
மூலத்தைப்பின்புகாட்ட முனிவரர்தொடங்கினாரோ. (உ௫)

அத்தியாரோபமென்று மபவாதமென்றுஞ்சொல்லும்
உத்தியாற்பந்தம்வீடென் றுறாக்கும்வேதார்தமெல்லாம்
மித்தையாமாரோபத்தாற் பந்தமாமபவாதத்தான்
முத்தியாமிவ்விரண்டின் முந்தியாரோபங்கேளாய். (உ௬)

ஆரோபமத்தியாசங் கற்பனையாவவெல்லாம் [தல்
ஒரோர்வத் துவினில்வேறே யோரோர்வத்துவினையோர்
நாருபணியாய்த்தோன்ற னரனாகித்ததியிற்றேன்மல்
நீருடுகானற்றேன்ற னிறந்தலம்வெளியிற்றேன்மல். (உ௭)

இப்படிப்போலநாம ரூபங்களிரண்டுமின்றி
ஒப்பமாயிரண்டற்றென்ற யுணர்வொளிரிறைவாய்நிற்கும்
அப்பிரமத்திறேன்று மைம்பூதவிகாரமெல்லாம்
செப்புகற்பனையினாலே செனித்தவென்றறிந்துகொள்ளே. (உ)

அதுதானெப்படியென்றக்கா லநாதியாஞ்சீவவொல்லாம்
பொதுவானசுழுத்திபோலப் பொருந் தமவ்வியத்தந்தன்னில்

இதிகாலத்தவப்பே ரீசனுட்பார்வையாலே
முதமுலசபாவம்விட்டு முக்குணம்வியத்தமாமே. (௨௯)

உத்தமவெருப்புச்செம்மை யுரைத்திடுகறுப்புமாகும்
சத்துவகுணத்தினோடு ரசோகுணந்தமோகுணந்தான்
சுத்தமோடமுக்கிருட்டாச் சொல்லுமுக்குணமுமுன்றாய்
ஒத்துளவேனுந்தம்மு ளொருகுணமதிகாமே. (௩௦)

ஒருவழியிதுவாமித்தை யொருவழிவேறுச்சொல்வர்
மருவுமவ்வியத்தந்தானே மகதத்வமாகுமந்த
அருண்மகதத்துவந்தா னகங்காரமாகுமென்றும்
கருவகங்காரமுன்றாக் காட்டியகுணமாமென்றும். (௩௧)

இக்குணங்களிலேவின்போன் றிருக்குஞ்சிற்சாயைதோன்
முக்குணங்களினுந்தாய்தா முதற்குணமாயையாகும் [றும்
அக்குணப்பிரமச்சாயை யந்தரியாமிமாயை
எக்குணங்களும்பற்றுதோ னிமித்தகாரணமீசன். (௩௨)

ஈசனுக்கிதுசமுத்தி யிதவேகாரணசரீரம்
கோசமாநந்தமாகுங் குணமிராசதம்வித்தை
தேசறுமவித்தைதோறுஞ் சிற்சாயைசீவகோடி
நாசமாமுயிர்க்கப்போது நாமமும்பிராஞ்ஞமே. (௩௩)

அழுக்கொடுப்பற்றுஞ்சீவர்க் கதுவேயாநந்தகோசம்
சமுத்திகாரணசரீரஞ் சொன்னதிம்மட்டுமோக
முழுக்குணத்திரண்டால்வந்த மூலவாரோபஞ்சொன்னோம்
வழுத்தகுக்குமவாரோப வழியுநீமொழியக்கேளாய். (௩௪)

ஏமமாயாவினோத வீசனாருளினாலே
பூமலியுயிர்கட்கெல்லாம் போகசாதனமுண்டாகத்

தாமதகுணமிரண்டு சத்தியாய்ப்பிரிந்தோன்றும்
வீமமாமுடலென்றும் விவிதமாந்தோற்றமென்றும். (௩௫)

தோற்றமாஞ்சுத்திதன்னிற் சொல்லியவிண்ணம்விண்ணிற்
காற்றதாங்காற்றிற்றீயாங் கனலினீர்நீரின்மண்ணம்
போற்றுமிவ்வைந்துரொய்ய பூதங்களுென்றுபேராம்
சாற்றும்நிறிவற்றிற்போக சாதனதநுவுண்டாகும். (௩௬)

ஆதிமுக்குணமிப்பூத மடங்கலுந்தொடர்ந்துமிகும்
கோதில்வெண்குணத்திலைந்து கூறுணர்கருவியாகும்
ஒதியின்னையைந்து முளம்புத்தியிரண்டாளுான
சாதனமாமிவ்வேழுஞ் சற்குணப்பிரிவினாலே. (௩௭)

இராசதகுணத்தில்வேறிட் டெடுத்தகூறைந்துமைந்தும்
பிராணவாயுக்களென்றும் பெருந்தொழிற்கருவியென்றும்
பராவியபெயராயிந்தப் பதினேழுமிலங்கதேகம்
சுராசுரநரநரவிலங்காய்த் தோன்றியவுயிர்கட்கெல்லாம். (௩௮)

இவ்வுடன்மருவுஞ்சீவ நிலங்குதைசதனென்றவன்
இவ்வுடன்மருவுமீச னிரணியகர்ப்பனுவன்
இவ்வுடலிரண்டுபேர்க்கு மிலங்ககுக்குமசரீரம்
இவ்வுடற்கோசமுன்றா மிதுகனுவவத்தையாமே. (௩௯)

குக்குமசடமிம்மட்டுஞ் சொல்லினோயிப்பாற்றாலம்
ஆக்குமாரோபந்தானு மடைவினின்மொழியக்கேளாய்
தாக்குமிவ்வுயிர்க்குத்தூல தநுவும்போகமுமுண்டாகக்
காக்குமவ்வீசன்பஞ்சீ கரணங்கள்செய்தான்றானே. (௪௦)

ஐந்துபூதமும்பத்தர்க்கி யவைபாதிநநான்காக்கி
நந்துதம்பாதிவிட்டு நான்கொடுநான்குங்கூட்ட

வந்தனதூல்பூத மகாபூதமிவற்றினின்றுந்
தந்தனநான்கார்தூல தருவண்டபுவனபோகம்.

(சக)

தாலமேமருவுஞ்சீவன் சொல்லியவிசுவனாகும்
காலமேமருவுமீசன் சொல்லுமிராட்டிருடனாகும்
தாலமேயன்னகோசந் துன்னுஞ்சாக்கிரவவத்னத
தூலகற்பனையீதென்று தொகுத்ததுமனத்திற்கொள்வாய்.()

சீரியவீசனார்க்குஞ் சீவர்க்குமுபாதிபொன்றேல்
ஆரியகுருவேபேத மறிவதெப்படியென்றக்கால்
காரியவுபாதிசீவன் காரணவுபாதியீசன்
வீரியமிகுசமட்டி வியட்டியாற்பேதமாமே.

(சக)

மரங்கள்போல்வியட்டிபேதம் வனமெனல்சமட்டிபேதம்
சரங்கடாவரங்கள்பேதத் தனியுடல்வியட்டியென்பார்
பரம்பியவெல்லாங்கூட்டிப் பார்ப்பதேசமட்டியென்பார்
இரங்கிபலசீவர்க்கு மீசர்க்கும்பேதமீதே.

(சக)

கற்பனைவந்தவாறு காட்டினோங்காண்பவெல்லாஞ்
சொற்பனம்போலுமென்றே துணிந்தவன்ஞானியாவான்
செம்புதைமழைக்காலம்போய்த் தெளிந்தவாகாசம்போல்
அம்புதமுத்திசேரு மபவாதவழியுங்கொளாய்.

(சரு)

அரவன்றுகயிறென்றுத்போ லாளன்றுதறியென்றுத்போல்
குரவன்சொல்லுபதேசத்தாற்கூறுநூலொளியைக்கொண்டு
புரமன்றுபுவனமன்று பூதங்களன்றுஞானத்
திரமென்னும்பிரமமென்றுதெளிவதேயபவாதங்காண்.

(சக)

படமுநூலும்போற்செய்த பணியும்பொன்னும்போற்பார்க்கு
கடமுமென்னும்பொலொன்றாய் காரியகாரணங்கள்

[ல்

உடன்முதற்சபாவமீரு வொன்றிலொன்றுதித்தவாமே
அடைவினிலொடுக்கிக்காண்ப தபவாதவுபாயமாமே.

(சஎ)

தூடணதமத்தில்வந்த தோற்றமாஞ்சத்திசெய்யும்
ஏடணைவிகாரஞ்சொன்னீ ரிரண்டிசத்திகளென்றீரோ
மூடலாஞ்சத்திசெய்யு மோகமுஞ்சொல்லுமையா
கேடறக்குருவேயென்னக் கிருபையோடருள்செய்வாரோ.

தானிகர் தனக்காமீசன் றனையுந்தங்களைத்தாங்கண்ட
ஞானிகடமையும்ன்றி நாஸ்திரபாதியென்னும்
ஊனிடையுயிர்களுள்ளத்துணர்விழிகுருடாம்வண்ணம்
வானிலந்திசைகண்மூடு மழைநிகியிருன்போன்மூடும்.

(சக)

பூன்றமாம்பிரமத்துக்கும் புறத்துளவிகாரங்கட்கும்
ஆன்றகூடஸ்தனுக்கு மகத்துளவிகாரங்கட்கும்
தோன்றியபேதஞ்சற்றுந் தோன்றும்மறைத்துமூடும்
ஊன்றியபவவியாதி யுண்டாக்குமுபாதிமீதே.

(ரு0)

ஆதாரமறைந்துபோன லாரோபமெங்கேதோன்றும்
ஆதாரமறையாதாகி லாரோபமில்லையென்றால்
ஆதாரஞ்சமம்விசேட மாமெனவிரண்டுகூறும்
ஆதாரஞ்சமமாமெங்கு மாரோபம்விசேடமாமே.

(ருக)

சகமதிலிதுவென்கூட்டாஞ் சமான்ந்தான்மறைத்திடாது
மிகவிதுகயிறுமென்னும் விசேடந்தான்மறைந்துபோகும்
அகமெனுஞ்சமான்ந்தன்னை யஞ்ஞானமறைத்திடாது
பகர்விசேடமதாஞ்சீவன் பரமெனுமதனைமூடும்.

(ருஉ)

கேவலநிலைதோன்றும் கெடுத்ததுபஞ்சகோசந்
சீவனுஞ்சகத்துமாகிச் செனித்தவிட்சேபமன்றோ

ஆவரணந்தானேபா ழுனர்த்தமென்றுரைத்ததேதோ
மேவருங்குருவேயென்று வினாவிடின்மகனேகளாய். (ரு௩)

தோற்றமாஞ்சத்திதானுந் துன்பமாம்பவமானுலும், ஆ
ற்றலான்முத்திசேர்வார்க் கனுக்ஊலமாகுங்காணீ, ஊற்றமா
ம்பகற்காலம்போ லுபகாரரிசியாலுண்டோ, மாற்றமென்
னுரைப்பேன்மைந்தா மறைப்பதுமிகப்பொல்லாதே. (ரு௪)

சமுத்தியிற் பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சகங்கண்மாண்டும்
அமுத்தியபவம்போய்முத்தி யடைந்தவரொருவருண்டோ
முழுத்தவிட்சேபமெல்லா முத்தியிற் கூட்டுகிற்கும்
கொழுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்தகேடே. (ரு௫)

சுத்தியில்வெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான
சத்தியும்பொய்யேயென்றும் சத்திசாதனமாவந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின் மோகரித்திவைலங்கால்
ரித்திவாதெளியுமாபோ நிருவாணநிலைமையாமே. (ரு௬)

இம்பரினஞ்சைநஞ்சா லிரும்பினையிரும்பாலெய்யும்
அம்பினையம்பாற்பற்று மழுக்கினையழுக்கான்மாய்ப்பர்
வம்பியன்மாயைதன்னை மாயையான்மாய்ப்பர்பின்னைத்
தம்பமாமதுவுக்கூடச் சுவஞ்சுநிதடிபோற்போமே. (ரு௭)

இந்தமாயினுற்சீவர்க் கேழுவத்தைகளுண்டாகும்
அந்தவேழுவத்தைதம்மை யடைவினின்மொழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமுடன் முனைத்தல்காணாதஞானம்
சந்ததங்கண்டஞானந் தழல்கெட்குளிர்மையாதல். (ரு௮)

பிரமமாந்தனைமறந்த பேதைமையெஞ்ஞானம்
பரணிகாணோமென்று பகர்தலாவரணமுடல்

நரனொருகருத்தாற்சீவ னுனைனமுனைத்தறோற்றம் [னம்.
குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக் குறிக்கொளல்போட்சொ

தத்துவவிசாரஞ்செய்து சகலசந்தேகமும்போய்
அத்துவிதந்தானை லபபோட்சொனமாகும்
கர்த்தனஞ்சீவபேதம் கழிவதேதுக்கம்போகல்
முத்தனயெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததாநந்தாமே. (சு௦)

இதுநினக்கறியும்வண்ண மிப்படியொருதிட்டாந்தம்
புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப் புருடோராரற்றைநீந்தி
உதகதீரத்திலேறி யொருவனொன்பதுபேபொண்ணி
அதனொடுதசமன்னுனென் றறியாமன்மயங்கிநின்றான். (சு௧)

அறியாதமயலஞ்ஞான மவனில்லைகாணோமென்றல்
பிறியாவாவரணமாகும் பீழைகொண்டழல்விட்சேபம்
நெறியாளன்மசமனுண்டு நிற்கின்றனென்றசொல்லைக்
குறியாகவெண்ணிநெஞ்சிற் கொள்வதுபோட்சொனம். ()

புண்ணியபதிகன்பின்னும் புருடொன்பதின்மர்தம்மை
எண்ணுநீதசமனாவை யென்னவேதன்னைக்காணல்
கண்ணினிழ்கண்டஞானங் கரைதல்போவதுநோய்போதல்
திண்ணியமனநிலையந் தெளிதலாநந்தாமே. (சு௩)

தசபுமான்மனைக்கண்டாற்போற் சற்குருமூர்த்தியேயென்
நிசவடிவினையான்காண நீர்காட்டல்வேண்டுமென்றான்
சுகிபெறுமில்லட்சியார்த்தந் துவம்பதந்தற்பதங்கட்
கசிபதவைக்கியஞ்செய்யு மதுசெயுமுண்மைகளாய். (சு௪)

விண்ணொன்றைமகாவின்னென்று மேகவின்னென்று
ம்பாரின், மண்ணொன்றுகடவின்னென்று மருவியசலவின்

ஆவரணந்தானேபா முனர்த்தமென்றுநாத்ததேதோ
மேவருங்குருவேயென்று வினாவிடின்களேகளாய். (௫௩)

தோற்றமாஞ்சத்திதானுந் துன்பமாம்பவமானாலும், ஆ
ற்றலான்முத்திசேர்வார்க் கனுகூலமாகுங்காணி, ஊற்றமா
ம்பகற்காலம்போ லுபகாரநிகியாலுண்டோ, மாற்றமென்
னுரைப்பேன்மைந்தா மறைப்பதுபிகப்பொல்லாதே. (௫௪)

சுழுத்தியிற்பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சகங்கண்மானும்
அழுத்தியபவம்போய்முத்தி யடைந்தவரொருவருண்டோ
முழுத்தவிட்சேபமெல்லா முத்தியிழ்குடிகிற்கும்
கொழுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்தகேடே. (௫௫)

சுத்தியில்வெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான
சுத்தியும்பொய்யேயென்றும் சுத்திசாதனமாவந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின் மோகரித்திவைவிலங்கால்
நித்தினைதெளியுமாபோ னிருவாணநிலைமையாமே. (௫௬)

இம்பரினஞ்சைஞ்சா லிரும்பினையிரும்பாலெய்யும்
அம்பினையம்பாற்பற்று மழுக்கினையழுக்கான்மாய்ப்பர்
வம்பியன்மாயைதன்னை மாயையான்மாய்ப்பரின்னைத்
தம்பமாமதுவங்கூடச் சுவஞ்சுடுதடிபோற்போமே. (௫௭)

இந்தமாயைநாற்சேவர்க் கேழுவத்தைகளுண்டாகும்
அந்தவேழுவத்தைதம்மை யடைவினின்மொழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமுடன் முனைத்தல்காணாதஞானம்
சந்ததங்கண்டஞானம் தழல்கெடல்குளிர்மையாதல். (௫௮)

பிரமமாந்தனைமறந்த பேதைமையெஞ்ஞானம்
பரணிலகானோமென்று பகர்தலாவரணமுடல்

நரனொருகருந்தாற்சேவ னானெனமுனைத்தறோற்றம் [னம்.
குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக் குறிக்கொளல்போட்சனா

தத்தவவிசாரஞ்செய்து சகலசந்தேகமும்போய்
அத்துவிதந்தானாத லபரோட்சனானமாகும்
கர்த்தனஞ்சேவபேதங் கழிவதேதுக்கம்போகல்
முத்தனெயல்லாஞ்செய்து முடிந்தநாந்தமாமே. (௬௦)

இதுநினக்கறியும்வண்ண மிப்படியொருதிட்டார்த்தம்
புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப் புருடரோராற்றைநீந்தி
உதகநீரத்திலேறி யொருவனென்பதுபேபொண்ணி
அதனொடுதசமன்ருனென் றறியாமன்மயங்கிநின்றான். (௬௧)

அறியாதமயலஞ்ஞான மவனிலகானோமென்றல்
பறியாவாவரணமாகும் பிழைகொண்டழல்விட்சேபம்
நெறியாளன்றசமனுண்டு நிற்கின்றனென்றசொல்லைக்
குறியாகவெண்ணிநெஞ்சிற் கொள்வதுபரோட்சனானம். ()

புண்ணியபதிகன்பின்னும் புருடரொன்பதின்மர்தம்மை
எண்ணுநீதசமனாவ யென்னவேதன்னைக்காணல்
கண்ணினிற்கண்டஞானங் கரைதல்போவதுநோய்போதல்
திண்ணியமனநிலையந் தெளிதலாந்தமாமே. (௬௩)

தசபுமான்றனைக் டாற்போற் சற்குருமூர்த்தியேயென்
நிசுவடிவினையான் ாண நிற்காட்டல்வேண்டுமென்றான்
சுகிபெறுமிலட்சியார்த்தந் துவம்பதந்தற்பதங்கட்
கசிபதவைக்கியஞ்செய்யு மதுசெயுமுண்மைகளாய். (௬௪)

விண்ணொன்றைமகாவின்னென்று மேகவின்னென்று
ம்பாரின், மண்ணொன்றுகடவின்னென்று மருவியசலவின்

ஆவரணந்தானேபா முனர்த்தமென்றுரைத்ததேதோ
மேவருங்குருவேயென்று வினாவிடின்கனேகேளாய். (ருங்)

தோற்றமாஞ்சத்திதானுந் துன்பமாம்பவமானுலும், ஆ
ற்றலான்முத்திசேர்வார்க் கனுக்கலமாகுங்காணீ, ஊற்றமா
ம்பகற்காலம்போ லுபகாரரிசியாலுண்டோ, மாற்றமென்
னுரைப்பேன்மைந்தா மறைப்பதுமிகப்பொல்லாதே. (ருச)

சுமுத்தியிற் பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சகங்கண்மான்டும்
அமுத்தியபவம்போய்முத்தி யடைந்தவரொருவருண்டோ
முழுத்தவிட்சேபமெல்லா முத்தியிற் கூட்டுகிற்கும்
கொழுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்தகேடே. (ருரு)

சுத்தியில்வெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான
சத்தியும்பொய்யேயென்றாற் சத்திசாதனமாவந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின் மோகரித்திலாவிலங்கால்
ரித்தினைதெளியுமாபோ னிருவாணநிலைமையாமே. (ருசு)

இம்பரினஞ்சைநஞ்சா லிரும்பினையிரும்பாலெய்யும்
அம்பினையம்பாற்பற்று மழுக்கினையழுக்கான்மாய்ப்பர்
வம்பியன்மாயைதன்னை மாயையான்மாய்ப்பர்பின்னைத்
தம்பமாமதுவுங்கூடச் சவஞ்சுடுதடிபோற்போமே. (ரு௭)

இந்தமாயையினாற்சீவர்க் கேழுவத்தைகளுண்டாகும்
அந்தவேழுவத்தைதம்மை யடைவினின்மொழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமூடன் முனைத்தல்காணாதஞானம்
சந்ததங்கண்டஞானந் தழல்கெடல்குளிர்மையாதல். (ருஅ)

பிரமமாந்தனைமறந்த பேதைமையேயஞ்ஞானம்
பரநிலைகானோமென்று பகர்தலாவரணமூடல்

நரனொருகருத்தாற்சீவ னானெனமுனைத்தறோற்றம் [னம்.
குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக் குறிக்கொளல்போட்சுரா

தத்துவவிசாரஞ்செய்து சகலசந்தேகமும்போய்
அத்துவிதந்தானாத லபரோட்சஞானமாகும்
கர்த்தனஞ்சீவபேதங் கழிவதேதுக்கம்போகல்
முத்தனாயெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததாநந்தமாமே. (சு௦)

இதுநினக்கறியும்வண்ண மிப்படியொருதிட்டாந்தம்
புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப் புருடரோராத்மைநீந்தி
உதகதீர்த்திலேறி யொருவனென்பதுபெண்ணி
அதனொடுதசமனரூனென் றறியாமன்மயங்கிநின்றான். (சுக)

அறியாதமயலஞ்ஞான மவனிலைகானோமென்மல்
பிறியாவாவரணமாகும் பீழைகொண்டழல்விட்சேபம்
நெறியாளன்மசமனுண்டு நிற்கின்றனென்றசொல்லைக்
குறியாகவெண்ணிநெஞ்சிற் கொள்வதுபரோட்சஞானம். ()

புண்ணியபதிகன்பின்னும் புருடரொன்பதின்மர்தம்மை
எண்ணுநீதசமனவை யென்னவேதன்னைக்காணல்
கண்ணினிற்கண்டஞானங் கரைதல்போவதுநோய்போதல்
திண்ணியமனதிலையந் தெளிதலாநந்தமாமே. (சுரு)

தசபுமான்மனைக்கண்டாற்போற் சற்குருமுர்த்தியேயென்
நிசுவடிவினையான்காண நீர்காட்டல்வேண்டுமென்றான்
சுகிபெறுமிலட்சியார்த்தந் துவம்பதந்தற்பதங்கட்
கசிபதவைக்கியஞ்செய்யு மதுசெயுமுண்மைகேளாய். (சுசு)

விண்ணொன்றைமகாவின்னென்று மேகவின்னென்று
ம்பாரின, மண்ணொன்றுகடவின்னென்று மருவியசலவின்

ணென்றும், எண்ணுங்கற்பனைபோ லொன்றே யெங்குமாம்
பிரமமீசன், நண்ணுங்கூடஸ்தன் சீவனான்குசைதந்யமாமே.

பூச்சியவீசன்சீவன் புகல்பதமிரண்டினுக்கும்
வாச்சியம்லட்சியந்தான் மலமிலாப்பிரமமான்மா
காச்சியபாலினய்போற்கலந்தொன்றாங்குடைந்தெடுக்கும்
ஆச்சியமென்னவுன்னை யறிந்துநீபிறந்துகொள்ளே. (சுசு)

பிறிவதெப்படியென்றக்காற் பிணமாகுமுடனென்னும்;
அறிவினைக்கொல்லல்வேண்டு மைம்பூதவிகாரமன்றோ.
வெறியதோர்தருத்திமூக்கின் விடுவதுபோலுன்னுக்கால்
எந்நிராணனுநியல்லை யிராசதகுணவிகாரம். (சுசு)

கரணமாமனதுபுத்தி கருத்தாவாமவையான்மாவோ
தரமுளவிரண்டுகோசஞ் சத்துவகுணவிகாரம்
வரமறுதுயிலாந்த மயனைபுநானென்னுதே
விரவியதமவஞ்ஞான விருத்தியின்விகாரமாமே. (சுஅ)

சத்தொடுசித்தாந்தஞ் சமந்திரஞ்சாட்சியேகம்
நித்தியம்வியாபியான்மா நியதுவாவறிந்து
பொத்தொடுசுடந்துக்காதி பொருந்துபேதங்களான
குத்திரபஞ்சகோசக் குகைவிட்டுவெளியிலாவாய். (சுசு)

பஞ்சகோசமும்விட்டப்பாற் பார்க்கின்றபொழுதுபாமே
விஞ்சியததுவல்லாமல் வேறென்றுந்தெரியக்கானேன்
அஞ்சனவிருணையோநா னகமெனவநுபவிப்பேன்
வஞ்சமில்லுருவேயென்ற மகன்மதிதெளியச்சொல்வார். ()

முன்புகமசமன்புத்தி மோகத்தாலெண்ணியெண்ணி
ஒன்பதுபேரைக்கண்ட வொருவனாந்தனைக்காணாத

பின்பவனிடையிற்கண்ட பெரியபாழுவனோபாராய்
அன்புளமகனேகாண்ப தடங்கலுங்காண்பானியே. (எக)

தூலசூட்சுமவஞ்ஞானந் தோன்றுமுன்றவத்தைதாழும்
காலமோர்முன்றுஞ்சன்மக் கடலெழுங்கல்லோலங்கள்
போலவேவந்துவந்து போனவெத்தனையென்பேனான்
ஆலமர்கடவுளாணை யவைக்கொலாஞ்சாட்சியே. (எஉ)

எல்லாங்கண்டறியுமென்னை யேதுகொண்டறிவேனெ
ன்று, சொல்லாதேசுயமாஞ்சோதிச் சுடருக்குச் சுடர்வேறு
ண்டோ, பல்லார்முன்றசமன்மனைப் பார்ப்பதுந்தனைக்கொ
ண்டேதான், அல்லாமற்பதினென்றுமவனிடத்துண்டோ
பாராய். (எஉ)

அறிவுக்குமறிவுசெய்யு மறிவுவேறுண்டென்றெண்ணும்
அறிவற்றகுதர்க்கமூடர்க் கனவஸ்ஸதைபலமாய்த்தீரும்
அறிபடும்பொருணியல்லை யறிபடாப்பொருணியல்லை
அறிபொருளாகுமுன்னை யதுபவித்தறிவாய்நீயே. (எசு)

மதூரமாங்கட்டிசுட்ட மாப்பணியாரமெல்லாம்
மதூரமாக்கியவதற்கு மதூரந்தான்சுபாவமன்றோ
அதுவிதுவெனுஞ்சுடங்க ளறிவாகவறிவைத்தந்தே
அதுவிதுவிரண்டுமொகா வகம்பொருளறிவாய்நீயே. (எரு)

இந்தநீதுவம்பதத்தி னிலட்சியப்பொருளாமென்றும்
பந்தமிஸ்பிரமமேதம் பதந்தனிலிட்சியார்த்தம்
அந்தமாஞ்சீவனீச னவர்களேவாச்சியார்த்தம்
சந்ததம்பேதமாவார் தமக்கயிக்குபங்கூடாதே. (எசு)

பேதமானதுவுங்கௌய் பெயராலுமிடங்களாலும்
ஓதருமுபாதியாலு முடலாலுமுணர்வினாலும்

பாதலம்விசும்புபோலப் பலதூரமகன்றுநித்பர்
ஆதலாவிரக்கெந்நாளு மைக்கியமென்பதுகூடாதே. (எ)

வடநூல்வல்லவர்கள்சொல்லும் வாசகப்பொருள்சேராமல்
இடராகிப்பொருளாம்வண்ண மிலக்கணையுரையாம் கொள்
திடமானவதுவுமுன்றுச் செப்புவார்விட்டதென்றும் [வார்
விடலிலாதென்றும்விட்டு விடாததென்றும்பேராமே. (எஅ)

கங்கையிந்கோஷமென்றுங் கறுப்புச்சேப்போடுதென்றும்
தங்கியஸோயந்தேவ தத்தனென்றுஞ்சொல்வார்கள்
இங்குதாரணங்களாக்கி யிந்தமுன்றுகைகளாலே
அங்கநூல்விரோதமான சொல்லெல்லாம்பொருளாந்தானே.

பன்னியஸோயமென்னும் பதங்களின்வாச்சியார்த்தம்
அன்னியதேசங்கால மவனிவனென்பவெல்லாம்
சொன்னவிவ்விவிரோதம்விட்டுத் தொடரிலக்கியம்விடாமல்
உன்னிடிந்தேவதத்த னெருவனைவெளியாக்காட்டும். (அ0)

தத்துவமெனும்பதங்கள் பிரமமாய்ச்சாட்சியான
வத்துவைவிடாமற்பேத வாச்சியார்த்தத்தைவிட்டு
ரித்தமுமதரியாகு ரீயதுவாகுமென்னும்
அர்த்தமுமகண்டமென்றே யசிபதவைக்கியங்காட்டும்(அக)

கடரீரின்மேகரீரித் கண்டவானிரண்டும்பொய்யே
குடவானும்பெரியவானும் கூடியொன்றமப்போதும்
இடமானபிரமஞ்சாட்சி யிரண்டுமெப்போதுமேகம்
திடமாகச்சவாதுபூதி சிவோகமென்றிருந்திடாயே. (அஉ)

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமல்
பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாழையுந்தள்ளியுள்ளில்

கொஞ்சமாமிருப்பும்விட்டுக் கூடஸ்தன் பிரமமென்னும்
நெஞ்சமுந்ருவியொன்றாய் மின்றபூரணத்தைக்கண்டான். (1)

ஆனுபவாநந்தவெள்ளத் தமுந்தியேயகண்டமாகித்
தனுகரணங்களாதி சகலமுமிந்அகித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேக மானசம்குருவுங்காண
நனவிநிச்சமுத்தியாகிரன்மகன்சபாவமானான். (அச)

அளிககனெடும்போதிவ்வா ருளபின்மனதுமெள்ள
வேளியில்வந்திடவுணர்ந்தான் விமலதேசிகனைக்கண்டான்
அளிவிழிசொரியப்பாதந் தொழுதுவீழ்ந்தெழுந்தகுழந்தா
குளிர்புகச்சவாமிகேட்கக் கும்பிட்டுநின்றதுசொல்வான். [ன்

ஐயனேயெனதுள்ளேநின் மறந்தசன்மங்களாண்ட
மெய்யனேயுபதேசிக்க வெளிவந்தகுருநீரோட
உய்யவேமுத்திரல்குருதவகொருதவநாயேன்
செய்யுமாறென்றுங்காணமுதலேநின்றபேற்றி. (1)

கிட்டனிவ்வாறுகூறத் தேசிகம்கிழந்திநேசிகின்
கிட்டவாவெனவிருத்திக் கிண்பெயாடருளிச்செய்வார்
துட்டமார்தடைகண்மூன்றுந் தொடராமற்சொருபுரான
ரிட்டனாயிருக்கினீதே நீசெயுமுதவியாமே. (அஎ)

நீநானென்றிரண்டிலாம னிதைந்தபூரணமாயெங்கும்
நானாகத்தெளிந்தனான நழுவுமோகுருவேயென்றான்
தானாகும்பிரமரூபஞ் சம்குருநூலாற்றேன்றும்
ஆனுவந்தடைகளுண்டே லருபவமுதைத்திடாதே. (அஅ)

தடையெவையெனிலஞ்ஞான சந்தேகவிபரீதங்கள்
படர்செயுமிந்தமுன்றும் பலசன்மப்பழக்கத்தாலே

உடனுடன்வரும்வந்தக்கா லுயர்ஞானங்கெடுமிவற்றைத்
திடமுடன்கெடுப்பாய்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே. (1)

அக்கினிகட்டுப்பட்டா லம்பமுஞ்சுடமாட்டாது
மக்கினஞானத்தாலே வந்தபந்தமும்வேவாது
சிக்கெனப்பழகிக்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே
விக்கினமடஞ்சந்தேகம் விபரீதம்போக்குவாயே. (க0)

பிரமபாவணையமூடிப் பேதங்காட்டுவதஞ்ஞானம்
ஞரவன்வாக்கியநம்பாமற் குழம்புவதாஞ்சந்தேகம்
திரமறுசுகமெய்யென்றுந் தேகநானென்றுமுள்ளே
விரவியமோகந்தானே விபரீதமென்பர்மேலோர். (கக)

தத்துவவகுபோகந்தான் சாதித்தல்கேட்டலென்பார்
ஒத்தபிராருடந்தான் ஸ்வல்கிந்தித்தலென்பார்
சித்தமேதந்தமான தெரிசுளந்தெளித்தலென்பார்
சித்தமிப்படிசெய்தத்கா னிர்வானமபெறுவாய்நியே. (கஉ)

எத்தனைநாள்நாளைநாளுமுமிருக்குமுன்பால்
அத்தனைநாளும்வேண்டு மப்பாலோர்செயலும்வேண்டா
சித்தமும்வேளிபோற்பற்றா னேயமாத்திரமாய்ச்சீவன்
முத்தரானவர்வீதேக முத்திபெற்றிருப்பானென்றும். (கங)

ஞானமார்சீவன்முத்தர் நால்வகையாவர்கேளாய்
வானிகர்பிரமவித்து வரன்வரியான்வரிட்டன்
ஆனவர்நாமமாகு மவர்களிம்பிரமவித்தின்
தானமுமற்றைமூவர் தாரதம்மியமுஞ்சொல்வேன். (கச)

திராய்ப்பிரமவித்தாய்த் தெளிந்தவர்தெளியுமுன்னம்
வரமாயிருந்ததங்கள் வருணமாச்சிரமஞ்சொன்ன

பாரகாரியமானாலும் பலர்க்குபகாரமாக
நேரதாச்செய்வர்தீர்த்த நிலைவிடார்சீவன்முத்தர். (கரு)

காமமாதிகள்வந்தாலும் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார்
தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற் சுகத்தொடுங்குடிவாழ்வார்
பாமரானக்காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமைகாட்டார்
ஊமருமாவாருள்ளத் துவகையாஞ்சீவன்முத்தர். (கௌ)

பேதகர்மத்தால்வந்த பிராரத்தநாநாவாகும்
ஆதலால்விகாரங்க ளவரவர்க்காவவாகும்
மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வார் வாணிபஞ்செயினுஞ்செய்வார்.
பூதலம்புரப்பாயைப் புருந்துண்பார்சீவன்முத்தர். (கஎ)

சென்றதுகருதார்நானைச் சேர்வதுநிலையார்கண்முன்
நின்றதுபுசிப்பார்வெய்யி நிலவாய்வின்விழுநிலைந்து
பொன்றினசவம்வாழ்ந்தாலும் புதுமையாவொன்றும்பாரார்
நன்றுதீதென்னாட்சாட்சி நடுவானசீவன்முத்தர். (கஆ)

பின்னைமூவரிவிரண்டு பேர்களுஞ்சமாதிகோகம்
தன்னைபுற்றிருப்பார்தேக சஞ்சாரநிமித்தந்தானாய்
உன்னுவோன்வரன்வேற்றேறா லுணர்பவன்வரியானாகும்
அன்னியர்தம்மாற்றன்ன லறியாதோன்வரிட்டனமே. (கக)

அரிதாகுமிவர்களிவ்வா நரேகரானாலுமுத்தி
சரியாகும்பாடுபட்ட சமாதிகுப்பலனேதென்றால்
பெரிதானதிருஷ்டதுக்கம் பிரமவித்ததுபவிப்பன்
வரியானும்வரனும்ற்றை வரிட்டனுஞ்சுகமாய்வாழ்வார். (1)

பிரமஞானிகளுங்கர்மப் பேதையர்போலேவாழ்ந்தால்
திரமுறுமஞ்ஞானம்போய்ச் செனியாதவழியேதென்றால்

பரவுமாகாசமொன்றிற் பற்றுதும்மைநாலும்
விரவினதோடுங்கூடும் விதமிருவோருமாவார். (க0க)

சீவன்முத்தணைச்சேவித்தோர் சிவனயனெடுமாலான
மூவருமகிழ்நோன்பு முழுவதுஞ்செய்துசன்ம
பாவனமானொன்று பழமறைமுழங்குமிப்பால்
மேவருஞ்சீவன்முத்தர் விதேகமுத்தியுநீகேளாய். (க0உ)

பஞ்சிணையுழித்தீப்போற் பலசன்மவிதவித்தாம்
சஞ்சிதமெல்லாஞானத் தழல்சுட்டுவெண்ணீருக்கும்
கிஞ்சிதாகாமியந்தான் கிட்டாமல்விட்டுப்போகும்
விஞ்சினபிராரத்தத்தின் வினையநுபவித்துத்தீரும். (க0ங)

பொறுமையாற்பிராரத்தத்தைப் புகிக்குநாட்செய்யுங்கர்மம்
மறுமையிற்றெட்டர்ந்திடாமல் மாண்டுபோம்வழியேதென்ற
சிறியவரிகழ்ந்துஞானி செய்தபாவத்தைக்கொள்வார் [ல்
அறிவுளோரறிந்துபுகித் தமமெலாங்கைக்கொள்வாரே. (]

அரியமெய்ஞ்ஞானத்தீயா லவித்தையாமுடனீராகும்.
பெரியதூலமுங்காலத்தாம் பிணமாகிவிழுமந்நேரம்
உரியயுக்குமசீர முலையிரும்புண்டநீர்போல்
அரியமாய்விபுவாய்நின்ற சொருபத்திலிறந்துபோமே. (]

கடமெனுமுபாதிபோனாற் ககனமொன்றானுற்போல
வுடலெனுமுபாதிபோன வுத்தரஞ்சீவன்முத்தர்
அடிமுடிநடுவுமின்றி யகம்புறமின்றிநின்ற
படிதிகழ்விதேகமுத்திப் பதமடைந்திருப்பொன்றும். (க0சு)

சொல்லியமகனையெங்குஞ் சூழ்வெளியிருக்கமண்ணைக்
கெல்லியபின்புதோன்றுங் கிணற்றினாகாசம்போலே

ஒல்லையாம்பிரமநூலா லுற்றதுபோலேதோன்றும்
எல்லையினுமெப்போது மேகமென்றிருந் துவாழ்வாய். (க0௭)

கானனீர்கிளின்கில்வெள்ளி கந்தர்ப்பநகர்களுவர்
வானமைகயிற்றிற்பாம்பு மலடிசேய்முயலின்கோடு
பீனமாந்தறிபுமானிற் பிரபஞ்சமெல்லாம்பொய்யே
ஞானமெய்மகனேயுன்னை நம்மாணைமறந்திடாதே. (க0அ)

முதலாவது
தத்துவவிளக்கப்படலம்
முற்றுப்பெற்றது.

படலம் கஇ திருவிருத்தம் (க0அ.)

இரண்டாவது.

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்.

—:0:—

நரர்குழிபறித்துமெள்ள நாட்டியநெடியகம்பம்
உரமுறக்குத்திக்குத்தி யுறைப்பிக்குமுபாயம்போலே
பரமசிற்சொருபந்தன்னிற் பற்றியமனோவிருத்தி
இரநிலைபெறச்சந்தேகந் தெளிதலைமொழிகின்றேனே. (க)

நற்கருத்துடையோனாகி ஞானவானாகி சின்றோன்
மார்க்கடரியாயம்போலே மகாபூதவிகாரந்தொட்டு
நிர்க்குணவிதேகமுத்தி நிலைபரியந்தஞ்சொன்ன
சற்குருவினைவிடாமற் சந்ததமதுசரித்தான். (உ)

சந்ததம்புருடன் தன்னைச் சாயைபோல்விடாமலன்பாம்
மைந்தனேநோக்கிக் கருத்தினை மாய்சின்றியோ
சின்தையிலையெல்லாம் தீர்த்துவிடத் தெளிவுள்ளோ
அந்தரங்கநெத்தினடோ வறுபவமுரைசொவாயே. (ங)

எனவுரைத்தருளுமாசா னிருபதவாங்கியெந்தாய்
சன்னவன்காட்டிவன்மோகத்தினைத் தழுபதப்பேய்கள்
உனதருளுதலெய்யி லுமதேசவருக்கின்றோன்றி
மனவிழிதெரியுந் தவான்கிழியும் ஞானவண்டோ. (சு)

மந்திரமூர்த்திதன்னான் மாற்றிய்பேய்போனாலும்
எந்திரமெழுதிக்கட்டி யினிவராவகைசெய்வார்போல்
முந்தியுன்னுபதேசத்தான் மோகம்போனாலுமையா
புந்திரின்றுறைக்கவினனம் புகலும்விண்ணப்பமுண்டே. (ரு)

ஆகமப்பிரமாணத்தா லறியென்றும்வாக்குக்கெட்டா
தேகமாம்பிரமமென்று மிதயத்தாலுணர்வாயென்றும்
சோகமாமனத்திற்கெட்டா சுயஞ்சோதியென்றுஞ்சொன்னார்
மோகமாமிரண்டிசங்கை முகோத்தனபறித்திடலோ. (ஈ)

மற்றைமுப்பிரமாணத்தால் வத்துரிண்ணயங்கூடாதே
உற்றதோர்விடயம்பூத முபயமன்றாதலாலே
குற்றமாங்குணவிசேடங் கூடாமலிருக்கையாலே
இற்றதுவாக்குக்கெட்டா தென்பதுமறிவாய்நீயே. (எ)

வாக்கியந்தனக்கெட்டாது வத்துவென்றுரைத்தவேதம்
வாக்கியவிருத்தியாலவ் வத்துவைக்காட்டிற்றன்றோ
வாக்கியங்களிலேமான மாவதேதென்றாயாகில்
வாக்கியமிரண்டுமெய்யே மறைகள்பொய்யாதுகேளாய். (ஏ)

தன்பதியல்லாட்பேர்க டமையல்லனல்லென்றான்
அன்பனைக்கேட்டநேர மவள்வெங்கிமொளநமானான்
என்பதபோலரிக்கி யிதன்றிதன்மெனச்சேடித்த
பின்பரப்பிரமந்தன்னைப் பேசாமற்காட்டும்வேதம். (ஐ)

முந்தியசங்கைதீர மொழிந்ததையறிந்துகொள்வாய்
பிந்தியசங்கைதீரப் பேசமுந்தரசிகேளாய்
இந்தியங்களுக்கிராச னிதயமாமதினெண்ணங்கள்
புந்தியுமனமுமென்றே புறத்தகத்துலாவியாடும். (ஐ0)

உன்முகம்போற்கண்ணடிக் குள்ளொருமுகங்கண்டாற்போ
கின்மயவடிவின்சாயை சித்துப்போற்புத்திதோன்றும் [ல்
நின்மனோவிருத்தியந்த நிழல்வழியாயுலாவும்
தன்மநன்மகனேயித்தைத் தானன்றோனாமென்பார். (ஐக)

உருக்கியதராரிர்நாநா வருவங்களானுற்போல
விருத்திகள் கடபடாதி விடயமாய்ப்பரிணயிக்கும்
அருப்பலவிடயமெல்லா மாபாசன்றேற்றுவிக்கும்
இருட்டினில்விளக்குங்கண்ணு மில்லாமற்பொருள்காணாதே.

எரிகின்றவிளக்காற்கண்ணு விருட்பொருள்காணல்வே
ண்டும், தெரிகின்றபரிதிகாணச் சென்றிடிக்கண்ணேபோது
ம், விரிகின்றசகத்தைக்காண விருத்தியும்பலமும்வேண்டும்,
புரிகின்ற விருத்தியொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண்
போர்க்கே. (கங)

விருத்தியும்பலமும்புடும் விகாரமேமனமென்பார்கள்
கருத்தெழுவிருத்திவேண்டும் கணக்கினுன்மனத்திற்கெட்டு
வருத்தியபலமாயிந்த மனத்திற்கெட்டாதுகண்டாய் [ம்
அருத்தமிப்படியென்றைய மகன்றுநீதெளிந்திடாயே. (கச)

(வேறு.)

வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழிகளறிந்தே
னினியோர்வசனங்கேள், சஞ்சலமற்றகண்ட பூரணமாய்ச்
சித்தந்ததாகாரமாவதன்றேருசமாதியோகம், உஞ்சலையொத்
தலைவதுதன்சபாவமாகி பொருகணத்திற்பலவுலகா யுதிக்கு
மிந்த, நெஞ்சகம்வத்துவிலசையாநிவாதஜீப நிலையடைவதெ
ப்படியோ நீர்சொல்வீரே. (கரு)

கருஅமனோருணமூன்று மூன்றிலொன்று கதித்தெழுந்
தான்மற்றிரண்டுங் காந்திநிற்கும், தருமயிருஞ் சத்துவமே
லானபோது சன்மார்க்கமானதெய்வசம்பத்தண்டாம், மருவு
ரசோருணமாகி லுலகதேக வாதனையாஞ்சுர்திரவா தனை

யுமாகும், அருமகனே தமோருணமேலானபோதிலசரசம்பத்
துண்டாகுமறிந்துகொள்ளே. (கச)

மனதுசத்துவசொருபமற்றிரண்டும் வந்துகலந்தனவவத்
தைமாற்றினுற்போம், தனதுசன்மார்க்கத்தைவிடா திருந்த
போது தமோருணமும்ரசோருணமுஞ்சுமிக்கும்பின்னைக், க
னபரிணாமஞ்சலனம்போம்போனக்காம் களங்கமற்றுநின்ற
வாகாசம்போலும், நினதுளமப்படியாமப் பிரமத்தொன்றாய்
நிருவிகற்பசமாதியிலே நிற்குந்தானே. (கஎ)

களங்கமற்றகண்ணுதன்முன்வேறோர் களங்கமற்ற
கண்ணுடிகாட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகியபேதமாகி
விகற்பமின்றிநிருவிகற்பமானுற்போல, அளந்தறியப்படாவி
புவாய்ச்சத்தாய்ச்சித்தா யாநந்தமாய்பிரமத்தைக்கியமான,
உளந்தெளிந்தபடியிருந்தாலுலகமெங்கே யுலகெங்கேயென்
றுசங்கையொழித்திடாயே. (கஅ)

ஏகமாய்மனமிந்தாற்றேவன்முத்த நிருக்குமட்டும்பிரா
ரத்தமெதினாண்பார், போகமானதுபுகித்தித் தொலைப்பத
ன்றோ புகிப்பதென்றான்மனந்தானும் போனதன்றே, சோக
மாமனமிந்தாற்போகமில்லை தோன்றுமெனின் முத்தொள்
றுசொலக்கூடாதே, மோகமாயினதெளியக் குருவே நன்ற
மொழிந்தருள்வாய் தெளிந்ததன்றோமுத்திதானே. (கக)

மனநாசஞ்சொருபமென்று மருபமென்றும் வகுத்தா
ப்பாரிருவகையாவருயிவற்றில், வினவாதேவன்முத்தரிடத்தி
லொன்றும் விதேகமுத்தரிடத்திலொன்றுமேவுங்கண்டாய்,
தனதானசத்துவமாய் மனஞ்சேஷித்தித் தமசாசுகணகித்
தல்கொருபநாசம், அனகாசத்துவந்தானு மிலிங்கதேகமடங்
கும்போதடங்குத்தலையொருபநாசம். (20)

சுத்தமாஞ்சத்துவமேயுண்மையாகுந் துகளிருள்போன
ன்மனமென்சொல்லும்போம்போம், வர்த்தமானத்திலவந்த
வுணவையுன்பார் வருவதும்போவதுரினேந்துமகிழார்வாடா
ர், கர்த்தராகந்தையைவிட்டகர்த்தராகிக் கரணவிருத்திக
ளவத்தைகாண்பாராகி, முத்தராயிருக்கலுமாம்புகிப்புக்கூடு
முட்டிலையென்றறிந்திசங்கைமோசிப்பாயே. (௨௧)

விவகாரவேளையெலாஞ் சமாதிதென்றால் விகம்பமன்
ரேமனமலைந்துவிடாதோவிட்டால், அவதானநமுவமுன்றே
வென்றாயாகி லதற்கொருதிட்டார்தங்கே ளாசைகொண்டு,
நவமாகப்பரபுருடன்மன்னைக்கடி நயந்தசுகமநுபவித்தநாரி
நெஞ்சந், தவமாகமனைத்தொழில்கள் செய்யும்போதின் தழு
வியநுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே. (௨௨)

தேகத்தனலனாகியகர்த்தனாகிச் சிவனின்றிப்பிரமமாய்த்
தெளிந்தமுத்தன், போகத்தையுண்பனென்றற்கருத்தாவா
மே பூரணமாகர்த்தனுக்குப்போகமுண்டோ, சோகத்தை
யறுத்தருளுங்குருவேயிந்தத் துகளறுக்க வேண்டுமென்று
சொன்னாயாகில், மாகர்த்தன்மாபோகிமாத்தியாகி வகைமு
ன்றாயவரிருக்குமகிமைகளாய். (௨௩)

செய்கையுஞ்செய்விக்கையும் நிருக்குங்கார்தச் சிலைம
லைமுன்னிரும்புகள்சேட்டிக்குமாபோல், செய்கையுஞ்செய்வி
க்கையும்நிருக்குமென்முன் செடமானவுலகமெலாஞ் சேட்
டைசெய்யும், மெய்கலந்தவிர்தியவிவகாரநுப விவகாரவிருத்
திக்கும்விருத்திதான, மெய்கலந்தசமாதிக்ஞு சாட்கியே
நான் வெயில்போலென்றுதைத்தவனேவிபுமாகர்த்தன். (௨௪)

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுத்தஞ்சுத்த மபத்தியம்
பத்தியமெனவூணுபந்திடாமல், பொறுமையுடன்கிட்டினதை

க்காட்டுத்தீப்போம் போகங்கள் புகிப்பவன்மா போகியா
கும், சிறிது பெரிதுகடனதந்நியங்கணன்மை தீமைகள்சேரி
னும்படிக்கச்செயல்போற்சித்தம், வெறிதிருக்குமவனேமாந்
தியாகியாவன் விரதமீம்முன்றுடையவனோ வீடுளோரோ. (௨௫)
வேறு.

மேய்யுங்கொண்டிவிரார்த்தந்தரு விதிவழிநின்றிடவும்
உய்யுங்கர்மிகளுக்கநுகுணமா வுறுதொழில்செய்திடவும்
செய்யுஞ்செய்வகை முடிந்தவனென்றுரை செப்புவதெப்படி
நையுந் துன்பமகற்றியகுருவே நலமாவருள்வீரோ. [யோ
ஆடவர்செய்தொழின்முவகையாகு மவித்தைவசத்திறுநான்
ஏடணைமதையகந்தையுளர்க்கே யிகபரவிவகாரம்
வீடணுகுவமெனுமிச்சையுளர்க்கே வித்தைபடிப்பதெலாம்
பாடனமிருந்தொழிலாற் பலனுண்டோபரிபூரணமானால். (௨௬)]

குரவர்கிகாமணியேகேளீர்நீர்கூறினவழியொக்கும், பர
முடனிகமுமிழந்தவரன்றோபமுஞவர்மெய்ஞ்ஞானம், விரவுமு
யற்சியின்மீண்டவரதையினிவேண்டுமெனவோவேண்டார், சிரவ
னமனனாதிக்கள்வேண்டாவோசித்தமுதைத்திடவே. (௨௭)

கிளர்மகனேகேள்த்தத்துவமறியார் கேட்டல்செய்க்கட
னே, தளர்வறுசுந்தித்தலின்முயல்வார் சிலர்சந்தேகங்களு
ளார், தெளிதலின்பார்விபரீதப்பெய் தீராவாதனையோர்,
வெளியுருவாயறிவாய்நிறைவாயினர் வேண்டுவதொன்றுண்
டோ. (௨௮)

ஐயாகேளீர்த்தத்துவஞானியு மஞ்ஞானிகள்போலே, செ
ய்யாரின்றேன் கண்டேனுண்டேன் சென்றேனெனலாமோ,
பொய்யாம்விபரீதங்களவற்குப் போயினவென்றீரோ, மெய்
யாம்பிரமவிசாரமிதன்றே வெளியாவுராயீரோ. (௨௯)

ஓய்ந்தகனாவிற்கண்டபழங்கதை யோதுவன்வாதனையால்
ஆய்ந்தறிவுற்றவனப்படி செப்புவனாபாசனுமாகான் [வான்
மாய்ந்ததனுடல்வேமளவும் விண்ணவன்மதுடனெனப்படு
வீய்ந்தசிதாபாசன்போமளவும் விவகாரந்தொடரும். (௩௧)

ஆனாலையாகுருவேகாண்பதசத்தியமென்றாலும்
நானாவிகாரந்துயரலவோருளசுகந்தருமோ
போனாலன்றோநன்றாநிடை பொருந்திடல்வேண்டாவோ.
தானாநிடைபுரிந்தாற்செய்கை தவிர்ந்தவனப்படியோ. (1)

தெரிதருமகனையாரம்பத்தொடு தீரும்விவகாரம்
உரியதியானமும்விவகாரங்களு முள்ளத்தொழிவன்றோ
அரியபரம்பொருளானவர் வேறொருதொழில்செய்வதுமுண்
அரியசமாதிகள்பழகுவனே லவனாருடனுமன்றே. [டோ

உத்தமகுருவேயாருடருமா யொருதொழில்ற்றவருள்
சித்தமடங்குதியானதிகள்கிலர் செப்குவதென்னென்றால்
இத்தலமருவும்பிராரத்தப் பிறிவெப்படியப்படியே
முத்தரும்வெருவிதமாகுவொன்பது முன்னேசொன்னேனே.

நல்லவனேகேளுகுபகாரம் ஞானிகள்விவகாரம்
அல்லதுவேறொருபெறுபேறும் மிலையதனப்பினியுமலை
வல்லகிருட்டிமுதற்பலதொழிலால் வருபுண்ணியபாவம்
எல்லவருக்குமதுக்கிரகஞ்செயு மீசனடைந்திலனே. (௩௩)

ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே
ஈசனுஞானியுமொப்பென்றோ யெப்படியொப்பென்றால்
ஈசனுஞானியுமமதையகந்தை யிகந்ததினாலொப்பாம்
ஈசனுமாய்பலசிவருமாமுல கெல்லாமிவனமே. (௩௪)

எல்லாச்சிவருமியனாமென்றீரிவன்றான்முத்தியடைந்
தெல்லாச்சிவருமுத்திபெறும் லிருப்பானேனையா
எல்லாச்சிவரும்வெவ்வேறானு லிவனெல்லாமலனே [ரோ.
எல்லாப்பொருளுமுதைத்தருள்ளருவே யிதைநீர்மொழியீ

அகமெனுமான்மாபூரணமேகமநேகவிதஞ்சிவர்
அகமெனுமந்தக்கரணோபாதிகளளவிலையாதலினால்
சகமுழுதுங்குளிர்சந்திரனேகஞ்சலசந்திரர்பலராம்
சகமதிலேரிஞாஞ்சிறுமுழிசால் சட்டிசூடும்பலவால். (௩௮)

சட்டிசூடங்களிலொன்றுந்சித்திடினதினுட்சலசந்திரன்
ஒட்டுமுதற்சந்திரனெடுகடுமொழிந்தவைகடாவே
கட்டுமுபாதிகள்திடுகிவன்காரணவான்மாவில்
கிட்டுமயிக்கியமுபாதிகடாதவர் கேவலமாகாரோ. (௩௯)

இவனயன்மால்சிவனாகியவீசரோடெப்படியொப்பாவன்
சிவன்முதன்முலவருமகிலகிருட்டி திதிநாசங்கள்செய்வார்
அவர்பிறம்மதிகளுமுக்காலங்களுமறிவார்விபுவாவார்
தவ்மிகுருருவேயிவனுக்கவையிலோர்சற்றுங்கானேனே. (1)

(வேறு.)

தடத்திரீர்நிலாத்திரியொளியுபயமுந் தழுவமுந்தனைக்
காக்கும், சூடத்திரீர்விளக்கினிலொளியிரண்டோமார் குடும்
பமாத்திரங்காக்கும், அடுத்தமைந்தனோனியுமீசனு மறி
வினாப்பிறிவில்லை, கெடுத்தமாயையின் குணங்களான் மேலெ
ன்றுங்கிழென்றும் பிரிவாமே. (சக)

நரரின்மன்னனைச் சித்தனாப்போலவே நாரணன்முத
லான, சுரர்கண்மாயைவலலவாணிமாதிக டொக்கமாதவ

மிக்கோர், தரணிமாநுடர்க்கவைகளில்லாமையாற்றுவன
ராணலும், பிரம்பாவணியாலிவரவொனும்பேத மொன்றினை
பாராய். (சஉ)

முத்திரல்கியசற்குருவேபல முனிகளுக்கணிமாத், சித்
திபூமியிழ்க்கண்டிருக்கவுமந்தச் செல்வமீசனதென்றீர், புத்தி
யொத்திட வுரைத்தருளென்றிடிம் புகழுமீசனைநோக்கிப், பத்
திசெய்திடுந் தவத்தினுலையோகத்தாத் பலித்ததென்றறிவா
யே. (சரு)

சிவசொருபமார் தேசிகமூர்த்தியே சித்திமுத்தியிரண்
டும், தவமுனோரடைகுவொனிலவர்கள்போம்சகலருமடை
வாரோ, அவர்கள்பூருவஞ்சித்தியுஞானமு மடைந்ததுங்கண்
டோமோ, இவர்கண்ணானிகளென்றிடிம்சித்திக் ளிவர்க்கு
லாவகையேதோ. (சசு)

காமியத்தவங்காமியமொன்றையுங்கருதிடாத்தவமென்
றும், பூமியிழ்ந்தவ மிருவகை சித்தியும் போதமுந்தருமைந்
தா, ஆமியவற்றிலொன் றியற்றினுலொன்றையே யடைகுவரி
துதீர்வை, யாமுரைத்தவம் விரண்டையுமியற்றினு ரன்றுள
பெரியோரோ. (சரு)

அனகமைந்தனே முத்திருனத்தையே யடைந்தனரல்
லாமல், ஜெனகன்மாபலிபகீரதன்முதலினோர் சித்திகள்படித்
தாரோ, இனியசித்தியேவிரும்பினார்கிலர் கிலிரண்டையுமு
யன்றாரம், முனிவர்கித்திகள் வினோதமாத்நிரந்தரு முத்தி
யைத்தாராவே. (சசு)

யோகஞானமே முத்தியைத்தருமெனி லொழிந்தசித்தி
கள்வேண்டி, மோகமாயுடல் வருந்தினார்கிலகில முத்தர்க்

ளேனென்றால், போகமாய்வரும்பிராரத்தகர்மங்கள் புசித்
தன்றோநசித்தேகும், ஆகையாலந்தச்சித்திகள் பிராரத்த
மாகுமென்றறிவாயே. (சஎ)

இலக்கமாயிரஞ்சுருதியாலாகத்தா லென்மனமசையா
மல், பெலக்கவேண்டிமென்றருள்குருவேயகப் பிராந்திபோய்
த்தெளிவானேன், துலக்கமானகண்ணாடியையடிக்கடி துல
க்கினுற்பழுதன்றே, அலக்கன்மாற்றியதேவரீ னொனக்கு
ரை யமிர்தங்கடெவிட்டாவே. (சஅ)

கைதவங்களைச்சாத்திரஞ்சொல்லுமோ கருணையாலெ
ளையாளும், ஐயனெகுருவேயெவராகிலு மதுப்பலித்தாலன்
றிச், செய்தகர்மங்கள்விடாவென்றவசனமுஞ் சென்மசஞ்சி
தம்வேவத், துய்யஞானத்தீச்சுடுமென்றவசனமுந் துணிவ
தெப்படிநானே. (சக)

சிவபேதங்களளவில்லைமெந்தனே செய்கையுமளவில்லை,
ஆவ்வாமவரவரதிகாரங்க ளறிந்துபக்குவநோக்கிப், பூவல
ர்ந்துபின் பலங்கள்காட்டுவனபோற் பூருவஞ்சித்தார்தம்,
காவல்வேதங்க ளிரண்டையும்வசனிக்குங் காண்டமூவகை
யாலே. (ரு௦)

ஆனபாலிகளடைவன நரகங்களவசியமானாலும், தான
மந்திரவீரதவோமங்களாற்றவருமென்பதுபொய்யோ, நன
மாம்பலசன்மசஞ்சிதவினை யெத்தனையானாலும். ஞானமாங்
கனல்சுடுமென்றமறைமொழி நம்பினால்வீண்டுடே. (ரு௧)

என்மனந்திருக்கோயிலாத்தினங்குடி யிருந்தருள்குரு
மூர்த்தி, சென்மசஞ்சிதவினைகள் வேரறுத்திடுந் தேவரீர்மெ

யஞ்ஞானம், தன்மயந்தருமகிமையைவிபுதராஞ் சமர்த்தரு
மதியாமல், கன்மமாங்குழியினில் விழுந்தழிகின்ற காரணமு
றையோ. (௩௨)

அழிவிலாததற்பதந்தனைமைந்தனே யகமுகத்தவர்கேர்
வர், வழிநடப்பவர்பராமுகமாயினுள் மலர்ந்தகண்ணிருந்தா
லும், குழியில்வீழ்வர்காணப்படிவெளிமுகங் கொண்டோமிக
ளானோர், பழிதரும்பிறவிக் கடலமுந்துவர் பரகதியடை
யாரோ. (௩௩)

சிறந்தநன்மையுந்தீமையுச்சூர் செய்விக்ஞஞ்செயலன்
றோ, பிறந்தசீவர்களுள்செய்வாரவர்கண்மேற் பிழைசொ
லும்வழியேதோ, அறந்தேசிகமூர்த்தியேயென்றிடிற் சுரு
திநூற்பொருண்மார்க்கம், மறந்தமூடர்கள் வசனிக்கும்பிரா
ந்திகாண்மைந்தனையதுகேளாய். (௩௪)

திகழ்ந்தவீசூர்சிருட்டியுஞ்சீவனார் சிருட்டியும்வெவ்
வேதே, சகந்தனிம்பொதுவீசூர்சிருட்டிகள் சராசரப்பொ
ருளெல்லாம், அகந்தையாமபிமானங்கள் கோபங்களாசைக
ளிவையெல்லாம், இகழ்ந்தசீவனார்சிருட்டிகளாகுங்கா ணீச
னார்செயலன்றே. (௩௫)

மூவரம்பரன்சிருட்டிகளுயிர்க்கெலா முத்திசாதனமா
கும், சீவனார்செயுஞ்சிருட்டிகடங்களைச் செனிப்பிக்கும்பிணி
யாகும், தாவராதிகணசித்திலொருவர்க்குஞ்சனனங்க ண
சியாவாங், கோபமாதிக ணசித்திடிப்பந்தமாங்கொடும்பிறவி
கள்போமே. (௩௬)

ஈசர்காரியம்பிரளயத்தொழியவு மெவர்பவமொழிந்தா
ர்கள், தேசகாலதேகாதிகளிருக்கவுஞ் சீவகாரியமோகம்,

நாசமாக்கிபலிவேகத்தினுயிரொடு ஞானமுத்தர்களானார்,
பாசமோகங்கள் பசுக்களின்செயலன்றிப் பசுபத்செயலன்
தே. (௩௭)

அச்சுவத்தமென்றொருமரமதிலிரண்டரும் பறவைகள்
வாழும், நச்சுமங்கொருபறவையம்மரக்கனி நன்றுநன்றெ
னத்தின்னும், மெச்சுமங்கொருபறவைதினனாதென வியங்
கியப்பொருளாக, வைச்சுமாமறைசீவனையீசனை வகுத்தவா
றறிவாயே. (௩௮)

இந்தச்சீவனாவரு மறுபகையெலாமிவன்செயலென்ன
மல், அந்தத்தேவனால் வருமென்றமூடர்க ளதோகெதியுடை
வார்கள், இந்தச்சீவனாவரு மறுபகையெலாமிவன்செயலல்
லாமல், அந்தத்தேவனாலன்றெனும்வீவேகிக ளமலவீடடை
வாரோ. (௩௯)

நலமெய்யையனையெல்லவர்க்குந் தெய்வநாயகன்பொ
துவானால், சிலனாவாழ்வித்தல்சிலொடுகோபித்தல் செய்வ
தெனென்றேயல், குலவுமக்களைத்தந்தைபோற்சிட்டனர்க்
குளிர்த்துதுட்டனாக்காய்வன், கலைகணல்வழிவரச்செயுந்
ண்டமுங்கருணையென்றறிவாயே. (௪௦)

மனைவிலங்கறுமைந்தனேகற்பக மரங்களல்புனன்மூன்
றும், தனையடைந்தவர்வறுமையுஞ்சீதமுந்தாகமுந் தவிர்த்
தாரும், அனையவீசனும்டைந்தவர்க்கருள்செய்வ னகன்றவ
ர்க்கருள்செய்யான், இனையகுற்றங்களைவர்குற்றமாகுமென்
றெண்ணியறிவாயே. (௪௧)

ஒன்றுகேண்மகனே புமான்முயற்சியா லுறைத்திமா
நுடர்க்கிசன், நன்றுசெய்யவேகாட்டியநூல்வழி நடந்துநல்

லவர்பின்னே, சென்றுதுட்டவாதனைவிட்டு விவேகராய்ச்
செனித்தமாயையைத்தள்ளி, நின்றுஞானத்தை யடைந்தவர்
பவங்கள்போ நிச்சயமிதுதானே. (௬௨)

இந்தஞானந்தான்வருவதெப்படி யெனிலிடைவிடாவிசா
ரத்தால், வந்தடைந்திடும்விசாரந்தானேதெனின் மனாதிபா
ஞ்சரீரத்தில், இந்தநானெவன்சித்தெதசுடமெது விரண்டு
மொன்றாக்கிடும், பந்தமேதுவீடேதெனவுசாவுதல் பகர்வி
சாரமதாகும். (௬௩)

போனசன்மங்கடமில்லுட்டித்தநம்புண்ணிய பரிபாகம்,
ஞானமாக்குமே விசாரமேனென்றிடி னாமுறைத்திடக்கேளா
ய், ஆனபுண்ணிய மீசாரர்ப் பணஞ்செயினசுகிபோஞ் சுகியாகு
ம், மானதம்பினை விசாரித்துஞானத்தை மருவுமென்றநி
வாயே. (௬௪)

பத்தியும்வயிராக்கியமும்பரலோகமும்மிமாதி, சித்த
யுந்தவரிட்டையும் யோகமும் தியானமுஞ்சாரூப, முத்தியுந்
தரும்விசித்திரகருமங்கள் மோகமாத்திரந்தள்ளும், புத்தி
தந்திடலருமையோவிசாரமேன்புண்ணியகுருமூர்த்தி. (௬௫)

வேடமாறியபேர்கனையறியவேவேண்டினுன்மகனேகேள்
கூடமாமவர்சபாவங்கள்சிலங்குகுறிகளாய்ந்தறியாமல்
ஓடியுங்குதித்தூந்தலைகீழ்நின்றுமுயர்ந்தகம்பத்தேறி
ஆடியும்பலகருமங்கள்செய்யினுமவருண்மைதெரியாதே. ()

இன்னவாறந்தப்பிரமத்தையறிவிக்கு மிலக்கணத்தால்
வேதம், சொன்ன ஞானமும்விசாரத்தால்வருமன்றிச் சுருதி
நூல்படித்தாலும், அன்னதானங்கடவங்கண்மந்திரங்களா

சாரங்கள் யாகங்கள், என்னசெய்யினுந்தன்னைத்தா னறிகி
ன்றதிவைகளால்வாராதே. (௬௬)

அளங்குதர்ப்பணமழுக்கறக்கைக்கொண்டு துலக்கினும்
போமன்றி, விளங்குபுத்தியாலுலகிலார் துலக்கினார் விமல
தேசிகமூர்த்தி, களங்கமாகு மஞ்ஞானமும்பபடிக்கருமத்
தாற்கமுவாமல், உளங்குறித்தஞானத்தினுலெப்படி யொழி
யுமீதருள்வீரோ. (௬௭)

தர்ப்பணத்தினிற்களிம்புவாஸ்தவமலஞ் சகசமாதலின்
மைந்தா, கற்பளிங்கினிற்கருநிறஞ்சகசமாக் கறுத்ததன்றூ
ரோபம்; தர்ப்பணத்தினிலமூக்கறவேண்டினுற் சாதனத்
தொழில்வேண்டும், கற்பளிங்கிலாரோபமே கறுப்பென்று
கண்டிடமனம்போதும். (௬௮)

இங்குமப்படிச்ச்சிதாநந்தத்தி லிடர்சுடம்பொய்மூன்
றும், தங்குமாயையின் கற்பிதமன்றியே சகசவாஸ்தவமன்
தே, பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக்கருமங்கள் பகைசெயா
அறவாக்கும், அங்கஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச்சுகினின்
றறெருப்பாமே. (௭௦)

மனைக்குள்வைத்தபண்டங்களை மறந்தவன்வருடநூற
முதாலும், நினைத்துணர்ந்தபின்பிட்டுமப்படியிந்தநின்மலவா
ன்மாவும், அனர்த்தமானதன்மறதியைக்கெடுத்துத் தன்ன
றிவினாற்காணாமல், கனத்தகர்மங்க ணுறுகஞ்செய்யினுங்
காணுமோகாணாதே. (௭௧)

நன்மையாங்குருவேசுகந்தருவதுஞானமெயனுமவேத
ம், தன்மபாவமிச்சிரங்களாற்றேவர் கடருவிலங்கு கண்மாந்

தர், சென்மமாகுவசாதியாசாரமே செப்தவஞ்சுகமென்று,
கன்மகாண்டத்தில் விதித்ததென்விதித்துள காரணமுறா
யீரோ. (௭௨)

தினமுமண்ணுகர்பிள்ளைநோய்க்கிரங்கியே தீம்பண்ட
மெதிர்காட்டிக், கனமருந்திகொளரித்துவைத் தழைக்கின்
மகருணைநற்றாய்போலே, மனையறங்கள்செய் மகங்கள்செய்
நன்மென்று மலர்ந்தவாசுகஞ்சொல்லும், நினைவுவேறுகாண்
சுவர்க்ககாமிகளந்தநிண்ணயந்தெரியாரோ. (௭௩)

போகமாருயிர்கண்டதையுண்பதும் புணர்வதுமியல்பே
காண், ஆகமங்களுஞ்சபாவத்தைவிதிக்குமோ வத்தனைதெ
ரியாதோ, காகமேகறுத்திருநெருப்பேசடு கசந்திருவேம்பே
நீ, வேகவாயுவேயசையெனவொருவரும்விதித்திடல்வேண்
டாவே. (௭௪)

கள்னமுனூர்விரும்பினுன்மகங்கள்செய் காமத்தின்மன
தானால், கொள்ளும்பெண்டொடு கலவியெய்யெனிலவன்
குறையெலாந்தொடானென்றே, தன்னும்வேதத்தின் சம்ம
தஞ்சகலமுந்தவிர்வதேகருத்தாகும், விள்ளுமீவ்விதி யென்
னென்றபூருவரியமமாம்விதியன்றே. (௭௫)

மதுவிறைச்சிகளுண்ணென்மசுருதியின் மணந்தபாறா
னல்பாராய், மினுவிச்சையும்புத்திரோம்பத்தியால் விரும்
பென்றவிதிபாராய், இதையும்விட்டொழி யதிரயிட்டிகவ
ந்ரிக் கிகழ்ச்சியற்றதும்பாராய், அதையறிந்தகன்மங்களா
சைகொழிந்தாந்தமடைவாயே. (௭௬)

உலகமானவஞ்ஞானமுங்கருமு முறவென்றவழிகூ
டும், பலவுமானவஞ்ஞானமுஞ்ஞானமும் பகையென்பதுளதா

னால், நிலவிலேமறுப் போலவஞ்ஞானமு நிலஞானத்தோ
டே, குலவிரிந்தந்தச் சிருட்டிகள்செய்யவுங் கூடுமோகுரு
முர்த்தி. (௭௭)

சொருபஞானமும் விருத்திஞானமு மென்று சோதிஞா
னமுமிரண்டாம், சொருபஞானமே விருத்தியின்ஞானமாய்
த்தோன்றும்வேறிலை மைந்தா, சொருபஞானமஞ் ஞானசத்
வருவன்று சுழுத்தியிற்கண்டாயே, சொருபஞானத்தின்மரு
வுமஞ்ஞானத்தைச் சுடும்விருத்தியின்ஞானம். (௭௮)

அருத்திமாபையைச் சுழுத்தியிற்சுடாததம் சொருபஞா
னந்தானே, விருத்திஞானமாய்ச்சுட்டதெப்படியெனில் வெய்
யிலாஹுகெங்கும், பரித்தஞூரியன் ஞூரியகார்த்தத்திற் பற்றி
யக்கினியாகி, எரித்தவாறுபோற்சமாதியில்விருத்தியா லெரி
க்குமென்றறிவாயே. (௭௯)

அருளுமையனேதிரிவிதகரணத்தா லாகியதொழிலெல்
லாம், கருமமல்லவோவிருத்திஞானமு மந்தக்கரணகாரியம்
ன்றோ, உரியகர்ம மஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்குமென் றோதினா
லாகாதோ, பெரியஞானமென் மதற்கொருபெயரிட்ட பெரு
மையையுரையீரோ. (௮௦)

விருத்திஞானமந்தக்கரணத்தொடு விருத்தியாகிலுமை
ந்தா, ஒருத்திமக்களே தங்களிற்பகைக்கின்ற னுலகெங்குங்
கண்டோமே, கருத்தனாகியபுருடதந்திரங்களாங் கருமங்க
ளவைபோல, வருத்தஞானமோ புருடதந்திரமன்று வஸ்து
தந்திரமாமே. (௮௧)

வகுத்தகர்மங்கள் செய்யவுந்தவிரவு மற்றென்றாக்கவு
ங்கூடும், மிகுத்தஞானம்படியன்று தியானமும் விவேகஞா

னமும்வேறே, செகத்திலொன்றையொன்றாவின் பாவிக்கு
ந் தியானங்கற்பித்யோகம், முகத்தமாக்கண்ட ஞானமே
வாஸ்தவமோகமாய்மயங்காதே. (அ௨)

கண்டநிந்ததுஞானங் கேட்டதினைக் கருதுபாவனை
யோகம், கண்டபேர்சொலக் கேட்டதுமறந்துபோங் கண்ட
துமறவாதே, கண்டவஸ்துமெய் தியானவஸ்துக்கள் பொய்
கறுவியுஞ்ஞானத்தைக், கண்டவக்கணங் கொல்வதுஞான
மே கருமமன்றிவாயே. (அ௩)

சருவமுத்தியைத்தருகின்றதியானமுஞ் சத்தியமன்றெ
ன்றால், சருவமுத்தியுஞ்சத்தியமன்றென்று சங்கியாதேநீகே
ள், உருவங்கேட்டவன் நியானிக்கும்பொழுதி ல்லவருவம்
வாஸ்தவமன்றே, உருவமாகுமப் பொழுதுகண்ணுக்கண்ட
வுருவம்வாஸ்தவமாகே. (அ௪)

சடமதாகியதியானமெய்யாகிய சர்வமுத்தியைநல்கும்,
திடமதானதெப் படியெனிலவரவர் தியானமே பிறப்பாகும்,
உடலமாகையாற் நியானிக்கின்றியானித்த வுட்களாகுவர்
மைந்தா, தொடர்பவங்கெடச்சொருபமேதியானிக்கிற்சொ
ருபமர்குவர்மெய்யே. (அ௫)

பிரமரூபத்தைத் தியானித்தபேர்களும் பிரமமாகுவொ
ன்றால், நரசரீரமாங் குரவனேவிசாரமேன் ஞானமேனென்
னதே, பரமபாவனை பரோட்சமாம்பின்பந்தப் பரோட்சமே
யப்போட்சம், திரவிசாரமா ஞானமாமுத்தியாந் தீர்வையீத
நிவாயே. (அ௬)

வீடதாம்பரி பூரணசொருபத்தில் விருத்திஞானமுங்கூ
டிச், சேடமாகினு ல்கண்டமாமதுபவ சித்தியெப்படியென்

றால், சாடிநீர்மண்ணைப் பிரித்ததேற்றும்பொடி தானுமன்
னெடுமாயும், ஊடிஞானமுமறிவிலாமையைக் கெடுத்தொக்
கவேகெடுத்தானே. (அ௭)

இந்தரிச்சயமுத்தருளறுபவ மிருப்பதெப்படியென்றால்,
சிற்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போற்சுகமாவர், ப
ந்தமுத்திகண்மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொல்லினகையா
வர், அந்தரத்தையுண்டிமிழந்ததோர் கொசுகெனுவர்களை
நகையாரோ. (அ௮)

மலடிமைந்தனுந்தானுவிப்புருடனும் வான்மலர்முடி
குடி, இலகுகந்தர்ப்பநகரிலே சுத்திகையிசதம்விலைபேசிக்,
கலகமாய்முயற்கொம்பினற்குத்தியே களைத் திருவருமாண்
டார், அலகையாயினொனும்விவகாரத்தை யறிந்தவன்மயந்
கானே. (அ௯)

மாயையென்பதுபொய்யெனில துபெற்றவகையெலா
ம்பொய்யாமே, தாயையன்மிக்கனாக்கொரு பிறவியுஞ்சா
தியும்வேறுண்டோ, சேய்சொர்க்கமுநரகமு நன்மையுந் தீ
மையும் பாராமல், தூயசத்துச்சித்தநாந்நபூரணசொருபமா
யிருப்பாயே. (௧௦)

பங்கயாசனன்முதற்பலதேவரும் பாருளபெரியோரும்
கங்கையாதியாந் தீர்த்தமுந்தேசமுங் காலமுமறைநாலும்,
அங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களுமசத்தியமெனச்சொன்ன
ல், எங்கனாய்களையதனாற் குற்றமில்லையோமொழியீரோ. ()

சொற்பனந்தனிக்கண்டத்தைப்பொய்யென்று சொல்வ
துபிழையானால், அற்பமாயையிற்றேன்றியசகங்களை யசத்

சு ௦

கைவல்யநவநீதம்.

தெனல்பிழையாமே; சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப் பொய்யென்றுசொல்லலாமெனின்மைந்தா, அற்பமாயையிற்றேன்றியசுகமெலாமசத்தியமெனலாமே. (௬௨)

பொய்யையெய்யென்றமூடர் புண்ணியொன்று புராணங்கூப்பிடுமானால், மெய்யையெய்யென்றனாணிக்குக் குற்றங்கள்விதித்தசாத்திரமுண்டோ, பொய்யதேதெனிநுமருபங்களாம் பூதமாகியமாயை, மெய்யதேதெனிற்சச்சிதாநந்தமாய் வியாபிக்குமான்மாவே. (௬௩)

மாயையென்பதேததையராரொப்படி வந்ததுவருவானேன், மாயையென்பதுபிரமத்தின்வேறெனின் வஸ்துவியிரண்டாமே, மாயையென்பதும்பிரமமுமொன்றெனின் வஸ்துவும்பொய்யாமே, மாயையென்றமேகங்களுக்கொரு சண்டமாருதகுருமர்த்தி. (௬௪)

அதனையின்னதென்றுநாத்திடப்படாமையாலவாச்சியவடிவாகும், இதுதனக்குள துடலியா னுலகுமெய்யெனும்வருடையோர்தன், கதையிலாதபொய்வந்ததிப்படியென்று கண்டபேரிலைமைந்தா, விதனமாயையென் வந்ததென்றும் புத்திவிசாரமற்றதனாலே. (௬௫)

அருவமாகுமாயாவீதித்தைகள்வினையாடுமுன்றெரியாவே, உருவமாம்பலகந்தர்ப்பசேனையா யுதித்தபின் வெளியாகும், பிரமசத்திகளந்தாமமைதக்கண்டு பிடித்திடல்கூடாதே, பரவுபூதங்கள்கண்டதுமானத்தாற் பலருக்கும்வெளியாமே. (௬௬)

காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமும் காணுமற்றதுமாயம், பாரினின்மமாயாவியுஞ்சேனையும் பார்ப்பவர்கண்காணும்,வீரி

யந்திகழ்வித்தையாயினசத்தி வெளிப்படாததுபோலே, பேரியற்பிரமத்துக்குமுலகுக்கும் பிறிதுசத்திகளுண்டே. (௬௭)

சத்திசத்தனைத்தவிரவேறன்றுகான் சத்தனாமாயாவீ, வித்தைகாட்டியவிர்திரசாலம்பொய் வித்துவான் மெய்போலப், புத்திமைந்தனைசத்திமானாகிய பூரணவான்மாவின், வத்திரிர்ணயஞ் சொன்னதிட்டார்த்தத்தின் வழிகண்டு தெளிவாயே. (௬௮)

இல்லையாகியசத்தியையுண்டென்ப தெப்படியெனக்கேட்கில், புல்லையாகியாமசேதனப்பொருளெலாம் பூத்தக்காய்ப்பனபாராய், நல்லையர்மகனேயதிற்சிற்சத்திநடந்திடாதிருந்தக்கால், தொல்லையாய்வருஞ்சராசரவயிர்க்கெலாஞ்சபாவங்கள்வேறுமே. (௬௯)

கருப்பைமுட்டையுட்பற்றவைகள் பலநிறங்கலந்தித்திரம்பாராய், அருப்பமாஞ்சத்திரியமமில்லாவிடி லரசிலாநகர்போலாம், நெருப்புநீரதாங்கசப்புமேதூமாரீசனுமறையோதும், பொருப்புமேகமாங்கடலெலாமண்களாம் புவனமிப்படிப்போமே. (௭௦)

ஆர்க்குங்காணவுமறியவும்படாதென்று மவாச்சியவடிவென்றும், சேர்க்குநாமருப்பயிர்வித்தென்றுஞ் செப்பியகிற்சத்தி, பேர்க்குமாறெங்ஙனப்பித்திடப்படாதெனின் பிரமபாவனையொன்றும், பார்க்குமாறெங்ஙனமுத்தியாகுவ தெங்ஙன் பரமசற்குருமர்த்தி. (௭௧)

வாயுத்தம்பனஞ் சலத்தம்பனம் மணிமந்திரமருந்தாலே, தேயுத்தம்பனஞ்செய்திடிவதிதற் கிற்சத்திகளெங்கே, நியச்ச்சிதாநந்தமாய்வேறென்று நினைந்திடாதிருப்

பாயேல், மாயச்சத்திபோயீதன்நிமந்திரமதைகளிற்காணே
மே. (க02)

மேவுமண்ணிலவ்வியத்தமேவியத்தமாம்விகரித்திட
வேண்டில், நாவினான் மண்ணைக்குடமென்பரக்குட நசிப்பது
நாவாலே, பாவுநாமருபங்களைமறந்துமண் பார்ப்பதே பர
மார்த்தம், சீவபேதகற்பிதங்களைமறந்துநிசின்மயமாவாயே.

பூரிக்குங்கனசச்சிதானந்தத்தின்பொய் சடந்துயர் மூன்
றும், தூரத்தாயினுந்தோன்றுபாழ்விபரிநந் துடைப்பதெப்
படியென்றால், நீரிற்றோன்றுந்தன்னிழைகிழையாய் நின்றலை
யினுநேராய்ப், பாரிற்றோன்றியதன்னைநோக்கிடிஸந்தப் பாழ்
நிழல்பொய்யாமே. (க03)

ஞானங்காரண மறிபொருள்காரிய நாமரூபப்பேய்கள்,
ஆனதெப்படியுழிந்ததெப்படியென்வாய்குதல்பலனன்றே, மா
னமைந்தனே தீர்க்கசொப்பனசகம்வந்ததும்பாராமல், போ
னதும்நினைபாமலுன்போதமாய்ப்பூர்ணமாயிருப்பாயே. (1)

அசத்திலெம்மட்டுண்டம்மட்டும்பரா முகமாகினுலம்மட்டும்
நிசத்திலுள்விழிப்பார்வையாமிப்படிநிரந்தரப்பழக்கத்தால்
வசத்திலுள்மனநின்றுசின்மாத்நிரவடிவமாயிடினமைந்தா
கசத்தேதகத்திலிருக்கினுமாந்தக்கடல்வடிவாவாயே. (1)

வேறு.

தானன்றிவேறொன்றுமில்லாதபூரணச்சச்சிதாந்தத்தருண
மாய், ஊனின்மவுயிர்தோறு மொன்றாகுமென்றாலும்தொக்
கின்றபடிகண்டிலேன், நானென்றசீவன்கள் சத்தானவகை

யொக்குஞானங்கள் வெளிகண்டதால், ஆந்தமிதுபேர்ல
வெளியாகவுதியாதவடைவேதுருநாதனே. (க04)

உருவங்களிரதங்கள் பரிசங்க ளொருபூவி லொன்றாகு
மென்றாலுமே, கரணங்களோரொன்றி லோரொன்றுதெரியு
ங்கணக்கன்நிவாராதுகாண், அருமந்தச்சிதாந்தச்சபாவ
ங்களான்மாவின்வடிவாகிலும், பிரபஞ்சமயமாம் விருத்திபே
தத்தினுந்பேதங்களாமைந்தனே. (க05)

தாமதமிராசதுஞ்சாத்தவிதமுக்குணத் தால்வரும் விரு
த்திமூன்றும், ஆமலிவகண்மூடமுங்கோரமுஞ்சாந்தமும் மடி
தானமாகுமகனே, ஏழுமறிருக்கின்றசச்சிதாந்தங்களென்
றென்றுமொன்றாகிலும், நாமுணாக்கும்விருத்திப் பிரிவினாந்
சொருபஞானதிபிரிவாகுமே. (க06)

சடமானமூடத்தருக்கல்லுமண்களிற் சத்தொன்று மே
தோன்றுமால், விடமானகாமாதிக்கோரத்திலாந்தம் விளை
யாதும்ற்றவைகளாம், திடமானவொழிவாதி சாந்தத்திலே
சச்சிதாந்த மூன்றும்வெளியாம், மடமானமூடங்கள் கோ
ரங்கள்விசாந்த மனமாகிலாந்தமே. (க07)

இகமானகுருநாதனேச்சிதாந்த மெனுமிலக்கனம
நிகிலேன், அகலாதசத்தாவதேது சித்தாவதே தாந்தமே
தென்றிடில், மிகுதலமூன்றுங் கெடாதிருப்பதுசத்து வேறு
பாடறிதல்கித்தாம், மகிழ்காமறுகர்போது சுகமாகுமதுபூதி
வாழ்வென்பதாந்தமே. (க08)

நாசச்சரிதத் திருக்குஞ்சரிநிதனை நால்வேதமாவாக்கிய
ம், நீசச்சிதாந்தமென்றிடினுமாகிரியர் நீபிரமமாகுமென்னு
ம், மாசம்நசச்சிதாந்த நானென்னவின் மன்னுமதுபவ

மெங்ஙனே, கோசப்புரங்கனையிடித்தித்தகர்க்குமத குஞ்சர
க்குருநாதனே. (ககஉ)

சென்மார்தராஞ்செய்த வினைகளுடமருமெனிற் செல்கா
லமிவனுண்டலோ, கன்மாறுபவநரக சொர்க்கமெனில்வருகி
ன்ற காலத்துமிவனுண்டலோ, உன்மாதயாதனா வுடல்கடவு
ளுடன்மறுட வுடன்மாறிமாரியழியும், தன்மாபவுடல்கெடி
னு மிவனிருப்பதுகொண்டு சத்தென்பதொக்குமகனே. ()

இருளாகமுடிஞ் சுழுத்தியிலிராத்திரியி லிரவிசுடரற்
பொழுது, மருளாமலிருளையும் பொருளாயுந்தெரிகின்றவகை
கொண்டிசித்தாகுமே, பெருவாழ்வுமிக்கதானேதன்னிடத்தி
னிற் பேராதிபிரியமதனால், அருகாதிரியஞ் சுகத்திலவருமா
தலா லாநந்தமாமைந்தனே. (ககச)

அன்னபானுதிசுகசாதனமதாகையா லார்க்கும்வெகுபி
ரியமாகும், இன்னவாறான்மாவு மாநந்தசாதன மெனக்கரு
தல்பொருளல்லவே, சொன்னவான்மாவையொரு சுகசாத
னங்கொளி சொல்லுவாயாகின்மகனே, உன்னதாநந்தம்
வேதேததுபவிப்பதா ருபயவான்மாவுமுளவோ. (ககரு)

விடயசுகமதிலவருதல்பிரியமாதிரமாரும் வெகுபிரிய
மான்மாவிலாம், விடயசுகம்வருபிரிய மாறிவரு மான்மாவில்
வெகுபிரியமாராதுகான், விடயசுகம்விடலுமாங் கொளலு
மாமான்மாவைவிடுவதெவர் கொள்வதெவர்பார், விடயசுக
போகங்கள்விடுமவனைபவனால்விடப்படாதொருநாளுமே. ()

வேகின்றகோபங்களா லென்னைநான்கொன்று விடுகி
றேனென்றுகிலபேர், சாகின்றபடியினும் மன்னையே தான்
கொன்று சாவனெனல் சங்கையலவே, தேகந்தனைக்கொ

ல்லுமவனால்விடப்பட்டதேகமவல்லன்மகனே, ஆகந்தனி
ற்கோபமலதுதனையொருநாளு மான்மாவெறுப்பதிலையே. ()

தாகப்பெம்பொருளிலும் மகன்பிரியமார் தனயனிலுமு
டல்பிரியமாம், ஆகத்திலும்பிரிய மிந்திரியமாங்கரண மதனி
லும்பிரியமுயிராம், ஏகப்பிராணனிலும்வெகுபிரியமான்மாவி
லிந்தவான்மா முக்கியம், ஊகத்தினும்கொண பித்தைகர்த்
தாமூன்று மோரொன்றிலதிகமகனே. (ககஅ)

கெடலானபொழுதிவன் காணிக்குமகளுன கெவுணவா
ன்மா முக்கியம், விடலாதவுடலம் பரிக்குநா ளுடலான மித்
தையான்மா முக்கியம், திடமானநன்மைகதி வேண்டினுந்
கர்த்தனாஞ் சேவவான்மா முக்கியம், சடமாயுமுத்தியினின்னா
ன்வான்மாவான தானேமகாமுக்கியம். (ககக)

புலியும்புகூலமெனி லிட்டமாம்பகைசெயிற் புதல்வனெ
னினும்வெறுப்பாம், உலகிலிருவகையு மல்லாதபுல்லாதியிலு
தானேமாமாதலான், மலினமறுசின்மபன் பலவகையுமிப்பி
மகிழ்ச்சியில்விருப்பமிகழான், அலகிலாநந்தவடி வாகுமுன்
சொருபத்தை யாராய்ந்துபார்மைந்தனே. (ககஉ)

மானஞ்சிறந்தருநாதனையாநந்த வகைகனெத்தனை
யென்னிலோ, ஞானந்திகழ்ந்தபிரமாநந்தம்வாசனா நந்தம்
விடயாநந்தமென், ஞாநந்தமூன்றுவித மெட்டுவகை யென்பர்
சிரரவ்வைந்துமிதிலடக்கம், யானந்தவகைசொலக் கேண்
மைந்தனேயெட்டு மிஃதின்னதின்னதெனவே. (ககஉ)

போகத்திலவருசுகம் விடயசுகந்திரைப் போதுளது
பிரமசுகமாம், மோகத்தனந்தலிற்சுகம்வாசனைச்சுக முழுப்பி
ரியமான்மசுகமாம், யோகத்திலுளதுமுக்கியசுக முதானே

முற்றசுகநிசுகமதாம், ஏகத்தைநோக்க லத்துவிதசுகம் வா
க்கியமெழுந்தசுக ஞானசுகமே. (கஉஉ)

இவ்வாறுநாசெயுஞ்சுகபேதங்களி னியல்பாமவைசொ
லமகனேனேன், ஓவ்வாநனவினி லுழல்வானிடர்கெட வுறங்
குஞ்சயனமதுநேரம், செவ்வாமன மகமுகமாமதிலொளிர்
சித்தின்சுகநிழல் சேருங்காண், அவ்வாறிவனுள் மகிழ்வாம
நுபவமதுதான்விஷயசுகாநந்தம். (கஉங)

ஈனந்தருசுகவிடயந்திரிபுடி யிடராமெனமன மசையா
மல், சேனந்தனது குலாயந்தனில்விழு செயல்போனித்தினா
செறிசேவன், தானந்தமில் பரனுடனென்றுவ னெருதனையல்
லதுபிறநினையாமல், ஆநந்தமயனுமாவன்சுகமிகு மதுதானு
யர்பிரமாநந்தம். (கஉச)

துங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருள்விழி
தயில்வோர்கள், தாங்கும்மலரணைநன்றகச்சிலர் சம்பாதிப்
பதுதானாகம், தீங்குந்நன்மையு மாண்பென் முறைமையுந்
தெரியாதமளிசெய் பொழுதேபோல், ஆங்குள்வெளிகளும்றி
யாவதுபவ மதலுலாதுபிரமாநந்தம். (கஉரு)

உதவும்புலியினி லொருவன்னதுபவ மொருவன்மனது
னிவதுதியாதே, மதியுங்கெடுகிறதயில்கொண்டாநந்த மயன
ன்றேசுகமுறுகின்றான், இதுவிஞ்ஞானமயனாஞ்சிந்தையி னி
னைவாய்வந்திடலழகன்மே, சதைவிண்ணோர்புகழ் குருவே
நீரிது சொல்லீர்சுகமும்வல்லோ. (கஉசு)

நெய்யும்வெண்ணெயு மிருபேர்களுமறி நினைவிற்பிவிவ
றிவினிலில்லை, செய்யுந்நனவினி லிறுக்கும்மனதொடு சேருஞ்சி
ன்மயவிஞ்ஞானன், நையுந்துயர்மன நழுவுப்பொழுதுணர்

ஞானச்சுகமுனுமாநந்தன், பெய்யுந்துளிகளு நீருஞ்ஞான
மொடுபாரும்போ லிவர் பிறிவன்மே. (கஉஎ)

ஒன்றாகியபிரமாநந்தச்சுக மொழிவானேன்வெளியரு
வானேன், என்ருன்முன்செய்த கருமம்வெளியினி லிழுக்கு
ஞ்சமுத்திவிட்டெழுந்தோனும், நன்றாயினசுக மகலான்வெ
ளியிலுநடவான்மததியும் பெறமாட்டான், அன்றாமெனவரு
ந்திறங்குஞ்சிலகண மதுவேவாதனை யாநந்தம். (கஉஅ)

அந்தக்கணமுடலகமென்றிடர்களி லலைந்தே சுகந்தனை
மறந்தேபோம், முந்தைச்செயும்வினை சுகதுக்கந்தரு மோன
ந்தருநடுவடிவேகாண், எந்தப்புருடனு மொருசிந்தையுமற
விருந்தேனைலநுபவமாகும், இந்தப்படித னுதாசினச்சுக
மிதுவேநிசமெனு மாநந்தம். (கஉக)

நிசமானதுமுக்கியமொகுடத்துள் நீரன்றேவெளியீரந்
தான், வசமாவகங்கரமறைந்தானிசமது படிந்தான்முக்கிய
வகையாகும், திசையார்திரிசயமறியாதேதயில் செறியாதே
யுடறறிபோலே, அசையாதேமதி சமமாகியநிலையுதான்
முக்கியவாநந்தம். (கஉஓ)

மனுடன்மனுடகந்தருவன்மேவநன்மாகந்தருவனென்ன
பிதினோடே, பனுமாஜானர்கள் கருமத்தேவர்கள் பகர்முக்
கியரிந்திரனாசான், கனமார்பிரஜாபதியென்விராட்டுபொன்
கர்ப்பப்பிரமனென்றின்னோர்கள், பினவாநந்தங்கணுநாயாம்
பிரளய வெள்ளக்கடல்பிரமாநந்தம். (கஉக)

எவனாகிலுமிந்தத்திரியாதீதத்தி லேழாம்பூயியி லிருந்
தானேல், அவனாநதன்சுகன் சிவன்மாலயன்முத லறிவோ
ரநுபவசுகபோதம், விவகாரதிர்சயமிதுவே யநுபவ மென

முன்சொல்லியவிவகாரி, உவமானமுமறி மகனேயவனடி யுதிரும் பெர்டிகனென் முடிமேலே. (கநஉ)

(வேறு.)

இந்தவாறைந்துகஞ் சொல்லீனும் வித்தைசுக மினி மேம்சொல்வோம், முந்தமாயையுஞ் சச்சிதாநந்தப் பொரு ளுமேமொழியும்போதில், அந்தமாமத்துவிதசுக மாள்மசுக மிரண்டுமங்கேசொன்னேம், தெர்த்தமாற்றிய மகனே யின் னமுனக்கையமுண்டேற்சொல்லுவாயே. (கநங)

குசன் மனையுமெனையுமுலகினையுமின்மளித்தருளுங் சூரு வேகேளீர், புகன்ற சச்சிதாநந்தப் பதங்கடனித்தனியாகிப் பொருள்வேறானால், உகண்டமனமுறைப்பதெங்ஙன்பரியாய பதங்களைப்போ லுறவுகாணேன், அகண்டமாயொருசுவை யாய்த்தேனிக்கட்டியமதுவாயறிவிப்பீரே. (கநச)

குளிரினகல்வெண்மையென்றபதங்களினுளீர்மூன்றுக ளுயிற்றே, ஒளிதவனஞ்செம்மையென்றபதங்களாலக்கினியு மொருமுள்ளுமோ, வெளிமுதலாஞ்சுகமசத்தமுடமிடொன ப்பிரித்துவிலக்கிவேதம், எளிதறியமுரண்மொழிந்தசத்தாதி யெனும்பிரமமேகந்தானே. (கநரு)

ரித்தியம்பூரணமேகம்பரமார்த்தம்பரப்பிரம ரிதானஞ் சாந்தம், சத்தியங்கேவலந்திரியஞ்சமந்திருக்குக்கடஸ்தன் சாட்சிபோதம், சுத்தமில்லக்கியஞ்சநாதனஞ்சிவன் மத்துவம் விண்சோதியான்மா, முத்தம்விபுஞ்சுக்குமென்றிவ்வண்ணம் விதிஞனங்கண்மொழியும்வேதம். (கநசு)

அசுலநிரஞ்சனமயிர்தம்பிரமேயம் விமலம் வசனதீத ம், அசுடமநாமயமசங்கமதுல ரிரந்தரமகோசரமகண்டம்,

அசமநந்தமவிநாசிரிர்க்குணநிட்களநிரவயவமநாதி, அசரீரம விகாரமத்துவிதமெனவிலக்காமநேகமுண்டே. (கநஉ)

இன்னவகைவிதிவிலக்குக்குணங்கண்ணுய்ச்சேர்ந்தொ ருமித்தெல்லாங்குடிச், சொன்னபொருளொன்றன்நி யிரண் டில்லையொருபொருளைச் சொல்லுஞ்சொற்கள், பின்னபத மாமதனாத்தாதி குணப்பொருளாம்பிரமமேகம், அன்ன பொருளொருமையறிந்தகண்டபரிபூரணமாயாவாய்நீயே.

நிற்குணவத்துவின் குணங்களுரைப்பதுதாய்மலடி யெ னநிகரொன்னுதே, சற்குணனே வத்துநிலை யுரையாமலறியவ ல்லசதூரருண்டோ, நற்குணவேதங்களிந்தச்சிவன்முத்திபெ ரப்பிரமஞானந்தோன்றச், சொற்குணங்கள் பிரமத்தின்கு ணங்களன்றுபிரமமாஞ்சொருபந்தானே. (கநசு)

மோகவிருள் கெடக்கோடியருணனென வருகுருவே மொழியக் கேளீர், ஏகபரிபூரணமாமென்சொருபமென்னுள த்திலிறுகும்வண்ணம், ஆகமங்கள்சொன்னபடி யென்னையக ண்டார்த்தமாவறிந்தேனையா, ஊகமுமொத்திடவுரைத்தாற் பசுமரத்திலாணிபோலுறைக்குருஞ்சே. (கசு)

சத்தேசித்தாகுமயலெனிலசத்தாமசத்தானற்சாட்சியெ ன்கே, சித்தேசத்தாகுமயலெனிற் சடமாஞ்சடங்களுக்குத்தி தியுயில்லை, ஒத்தேதோன்றியசத்துஞ்சித்தூல்லசுகமாகுமுக த்துக்கோர், வித்தேயன்னியமாகிற்சடமசத்தாஞ்சுகாநுபவம் வினைந்திடாதே. (கசுசு)

வீயாதசத்துமுன்னம் விளங்குவதுதன்னுலோவேறென் றுலோ, வாயால்வேறெனிலதுவு மசத்தோசத்தோ வசத்தே ன்மலடிமைந்தன், பேயாகாரியஞ்செயுமோசத்தெனவிப்படி யதையும்பிரித்துச்சொன்னால், ஓயாதவவத்தையாங்குதர்க்க விகற்பங்களைவிட்டொழிந்திடாயே. (கசுஉ)

சுருதியுத்தியொத்ததுபோலதுபவமுங்கேள் சுழுத்திச்
சுகவாநந்தம், மிருதிவடிவாதலிலவாநந்தமே யறிவாம்
வேறங்கில்லை, கருதுபிரளயஞ்சுழுத்தியிரண்டிலுரியிருந்திரு
ணக்காண்கின்றயே, இருதயத்திப்படி நோக்கியேகபரிபூர
ணமாயிருந்திடாயே. (கச௩)

பலகலையுமுணர்ந்தருநு மொழிந்தபடியிவனுநுபவம்
விடாமல், பலமலரினமதுப்போலேச்சிதாநந்தமொன்றும்
பரமார்த்தத்தைப், பலபொருதுங்கண்முடிச்சமாதியிருந்தா
ன்விழித்திப்பார்த்தபோது, பலவடிவாஞ்சராசரித்திரங்க
ளொந்தோன்றுமொருபடமானே. (கச௪)

இதயமொத்தசங்குருவேநமக்கிதுவே வினோதமன்றியி
னிவேறுண்டோ, அதையுணர்ந்து மதைநினைத்துமிருப்பதன்
றோனானிகளுக்கானநீதி, முதலுணர்த்ததிரியாதீதமுமேழா
ம்பூமியுமுக்கியமாமென்ற, பதமுமதினவகையுமெனக்கெளி
தாகத்தெளியும்வண்ணம்பணித்திடோ. (கச௫)

வினவுமிடத் தஞ்ஞான பூமிக ளேழ் ஞான பூமிக ளேழெ
ன்பார், இனியவற்று ளஞ்ஞான பூமிக ளேழையுமுந்தியியம்
பக்கேளாய், தனிவித்துச்சாக்கிரஞ் சாக்கிர மகாசாக்கிரஞ்
சாக்கிரத்தைச்சார்ந்த, கனவு கனவு கனவுசாக்கிரஞ் சுழுத்தி
யென் றெழுபேர் கணித்தார் மேலோர். (கச௬)

முந்தவகண்டத்தெழுமோ ரறிவுமாத்நிரமதுதான்முதல்
வித்தாகும், இந்தவறிவிற்பன்டில்லா வகந்தைமுனைபோலா
யிதுநனுவாம், வந்துவந்துபிறவிதொறுமகமதை வளரும
துமகாநனுவாம், நந்துமகங்கொடுநனவின் மனோராச்சியஞ்
செயலேநனாக்கனவே. (கச௭)

உண்டுறங்கிமனோராச்சி யஞ்செயல்சொப் பனமெனும்
பேருடையதாகும், பண்டுகளுக்கண்மெறந்ததையீண்டுநினை

ப்பதுசொப்பனானுவாம், மண்டுமிருண்முவது சுழுத்தியா
மஞ்ஞானவகைகள்கொன்னேம், விண்டுநிறைமுத்திதருநா
னபூமிகளேழும் விளம்பக்கேளாய். (கச௮)

புலவர்புகழ் முதற்பூமி சுபேச்சை விசாரணை யிரண்டாம்
பூமியாகும், நலதருமானசி மூன்றம்பூமி சத்தவாபத்தி நா
லாம்பூமி, சொலு மசம்சத்திப்பேரும் பதார்த்தபாவனைப்
பேருந் துரியப்பேரும், மலினமறுமகனே யைந் தாமேழு
பூமிகளா வகுத்தார் மேலோர். (கச௯)

துந்சங்கிலிர்த்திவந்து சிவஞானம் விரும்புவதுசுபேச்
சையாகும், நந்சங்கமொழிவினவி ஞான தூல்பழகல்விசார
ணையா நம்பி, முந்சங்கவேடனைகள்விட நநுமானசி யிந்த
மூன்றினனும், சந்சங்கமனதி லுண்மை யறிவுதித்தல் சத்து
வாபத்திதானே. (க௫௦)

தத்துவத்தின் மனமுறைத்து மித்தையெலா மறத்தல்
சம்சத்தியாகும், அத்துவிதாநந்தம்வருந்திரிபுடிபோம்பதா
ர்த்தபாவனையதாகும், வத்துகிலையிருந்தபடி யிருந்தமவுன
சுபாவந்தரியமாகும், இத்தரியபூமியைமுன்றரியா தீதப்ப
தமென்றதுவுங்கேளாய். (க௫௧)

முற்புவிமூன்றினுமுகந் தோன்றுதலாம் சாக்கிரமா
முன்றற்கப்பால், சொற்பனமாமதுவுமெள்ள நழுவுமைந்தாம்
பூமியேசுழுத்தியாகும், அம்புதமாஞ்சகாநுபவ மிருமாறும்
புவிதுரியமதற்கப்பாலோர், கற்பனையிலாதவிட மதீதமென்
றுமெளனமாக்காட்டும்வேதம். (க௫௨)

துரியகிலந்தனைத்திரியாதீதமெனின் மயக்கமென்றுகரு
திமேலோர், அரியதொரு விதேகமுத்தி யதீதமென்பாரது
கணக்கிலாரும்பூமி, மருவுசுழுத்தியிற்காட்சி சுருத்தியென்

பாபொன்பதூரீமனத்திற்கொள்வாய், பெருமைதரு ஞானபூமி யின்விதற்பயின்னமுண்டுபேசுக்கேளாய். (கரு௩)

முன்னிலங்களேறிய மூவருமப்பியாசிகளா முத்தரல் லர், பின்னிலங்கள்வரன்வரியான் வரிட்டென்னுஞ்சிவன்மு த்தர் பேதமாகும், சொன்னநடுப்பூமிவந்த ஞானிகளேபிரம வித்தார் தூயமுத்தர், இன்னமுமப்பூமிகளின்பெருமைதனை நீயறியயாள்சொல்வேனே. (கரு௪)

நாலாம்பூமியில்வருமுன் மூன்றுபூமியுமடைந்து நடந் துமாண்டோர், மேலானபதமடைந்து பிறந்துமெள்ள மெள் ளவந்துவீடுசேர்வார், மாலானபவத்திலவீழார் முதற்பூமிகி டைப்பதுவேவருத்தமைந்தா, காலான முதற்பூமிகைவந்தா ன்முத்தியுங்கைவந்ததாமே. (கரு௫)

இப்புவிவிலுஞ்ஞான பூமியொன்றிலிரண்டிலடைந் திருந் தாரானால், அப்புருடர்மிலேச்ச ராகிலுமுத்தர் குருபாதத்தா னைமெய்யே, தப்புரையென்றவர்கடுவார் நடுவான மறை களைநீசங்கியாதே, செப்புமொழிவழிதிடமாயகம் பிரமமென் றிருந்துதெளிந்திடாயே. (கரு௬)

பொல்லாதமிலேச்சருக்கும் விதேகமுத்தி தருஞ்ஞானபூ மியென்று, நெல்லாகிமுனைக்குமெனத் தண்டிலமாக்கியகு றுவேநீர்சொன்னீரோ, இல்லாநுங் குடும்பம்விட்டுச் சந்தியா சம்புகுந் தேகாங்கியானேர். அல்லாமன்முத்திபெறான்று சிலர் சொலுமயக்கமகற்றுவினோ. (கரு௭)

சிட்டர்புகழ்மகனே நீசங்கித்தசங்கைநன்று தெரியக் கேளாய், கட்டழியுந்துறவுநால்வகையாகு மவைகளுக்கங் காகும்பேர்கள், பட்டதயர்கெடுங்குடசகம்வெகூதகமஞ்சம் பரமவஞ்சம், விட்டகலுந்துறவுக்குவிராகங்காரணமன்றிவே டமன்றே. (கரு௮)

மந்தமுந்தீவிரமுந்தீவிரதரமு மெனமூன்று வகைவிரா கம், வெந்துயரம்வரும்பொழுது குடும்பத்தை வெறுத்துவ ரும்விராகமந்தம், இந்தவுடலளவுமனை தனம்வேண்டாமெ னவிடநீவிரமென்பார்கள், அந்தனனூர்மித்தையெனவிடல துதீவிரதரமாமறிந்திடாயே. (கரு௯)

பர்வமந்த விராகத்திற் சந்தியாசங்கொன்றும் பலித் திடாதே, தீவிரத்திற்குடசகமும்வெகூதகமு மென்றிரண்டு திறங்களுண்டாம், தாவிரடந்திடத்திட மிலாதவர்க்குக்குட சகமுஞ்சகங்களுங்கும், மேவிரடந்திடத்திட முள்ளவர்க்கு வெகூதகமுமெனவிதித்தார்மேலோர். (கரு௧௦)

இருவகைதீவிரதரத்துமஞ்ச னென்றும்பரமாஞ்சனென் றஞ்சொல்வரவரும்ஞ்சனுக்குமுத்தி சத்தியலோகத்தன்நி வாராதென்பார், பரமாஞ்சனுக்குமுத்தி யிவ்வுலகின்ஞானத் தாற்பலிக்குமென்பார், திரமருவும்பரமாஞ்சன்றானு மிருவ கையாகுஞ்செப்பக்கேளாய். (கரு௧௧)

சிஞ்ஞாசுஞானவா னென்றிரண்டுபேர்க ளவரிற் சிஞ் ஞாசு, மெய்ஞ்ஞான பூமியின்முன் மூன்று பூமியுண்டக்கும் விவேகியானேன், சுஞ்ஞானவானென்போன் சிவன்முத்திய டைந்திருக்குந் தூயமேலோன், அஞ்ஞானமகலுமந்தச்சிஞ் ஞாசுமிருவகையாமதுவுங்கேளாய். (கரு௧௨)

பந்தமனைதுறந்துசிலரதிதிகளாயிருந்தடைவர்பரமஞா னம், அந்தணர்மன்னவர்வணிகர்கூத்திரராயிருந்துசிலரடை வர்ஞானம், இந்தவகைச்சாத்திரத்து முலகத்துடப்பதிகன் டிருந்துமைந்தா, சிந்தனையின்மயக்கமென்னே சுருதியுத்திய துபவத்தாற்றெளிந்திடாயே. (கரு௧௩)

(வேறு.)

பிறந்தஅண்டானுலன்றோ பிறகுசாவதுதானுண்டாம்
பிறந்ததேயில்லையென்னும் பிரமமாவதுவுநானே
பிறந்தஅநானென்றாகிப் பிரமமன்றந்தநானே
பிறந்தஅபிறந்ததம் பிரமமானானேநானே. (க௬௪)

நானென்றபிரமமான நானேநானறியேனென்றால்
நானென்பதேஅபின்னை நம்முடைப்புந்தியென்னில்
தானஅமயக்கந்தன்னிற் சாகுமேசாவாதாகி
நானெனநிறைந்திருந்த ஞானமானானேநானே. (க௬௫)

நிறைந்தவாமெந்தவாறு நிலைதெரிந்திலனென்றாயேல்
அறிந்ததாஞ்சமுத்திதன்னி லாநந்தமதுவேயாகும்
குறைந்ததற்காநந்தந்தான் குவலயந்தன்னிலில்லை
நிறைந்ததேயிந்தவாண்மா நிதானமிவ்விவதுதானே. (க௬௬)

மனத்தினாலெண்ணித்தானே வந்ததிவ்வுலகமாகும்
நினைத்திடிலனெனலோக நிற்பதவ்விவிலன்றோ
அனைத்தையுங்கடந்தப்பாலு மந்தமற்றறிவிதாமென்
மெனைத்தனிவிசாரித்திட்டா லேகமாய்நிறைந்தோனானே ()

அந்தவாறிருந்துகொண்டே யாநந்தமநுபவிக்க
எந்தவாறிருந்துகொண்டா லெனக்கிதுதெரியுமென்னில்
இந்தமூன்றவஸ்தைதம்மு ளெழுந்திடும்விருத்திகீக்கில்
அந்தவாறிருந்துநீயு மாநந்தமடையலாமே. (க௬௭)

வாதனுவசத்தினாலே வருகிறவிருத்தியெல்லாம்
ஏதினாலடக்கலாகு மென்றுதான்விசாரஞ்செய்யில்
போதமாமிராசன்றாய்ப் புந்தியைம்புலன்களெல்லாம்
தாதராயிருக்கப்பெற்றும் சகலமுடங்குந்தானே. (க௬௮)

விருத்திகளடக்கவின்னம் வினோதமாயோகத்தாலே
துருத்திபோலுதுமூச்சைச் சுகமுடனடக்கினிற்கும்
கருத்ததற்கில்லையென்னிற் காரணசரீரமாகிப்
பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப் பிடுங்கிடிவடங்குந்தானே. ()

காரணசரீரந்தன்னைக் களைவதெவ்வாமென்றோதில்
ஆரணம்பொய்சொல்லாதே யதன்பொருளாகத்திலுய்த்துப்
பூரணமாகுமென்மேற் புவனங்கடோற்றமென்று
தாரணைவந்ததாகிற் றரித்திமெவித்தையெங்கே. (க௬௯)

அப்படியிருக்கச்சித்த மலைதலால்விவகாரத்தில்
எப்படிக்கடுமென்னி லென்னைவிட்டொன்றுமில்லை
இப்படிக்கண்டவெல்லா மென்மயமென்கனுப்போல்
கற்பிதமென்றுதானே காண்கின்ற சித்துநானே. (க௭௦)

சித்துநானிறைந்தோனென்ற திடமறவாதிருந்தால்
எத்தனையெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலுமென்ன
நித்திராயுணர்ந்தபின்பு நிமின்றகனுவேபோல
அத்தனையும்பொய்தானே யாநந்தவடிவுநானே. (க௭௧)

நானெனவுடலைத்தானே நம்பினேனநேகசன்மம்
ஈனராய்ப்பெரியோராகி யிருந்தவையெல்லாமிப்போது
கானலில்வெள்ளம்போலக் கண்டிசுந்தருவினாலே
நானெனவென்னைத்தானே நம்பியீடேறினேனே. (க௭௨)

என்னபுண்ணியமோசெய்தே னேதுபாக்கியமோகானேன்
நன்னிலந்தனிலெழுந்த நாரணன்கிருபையாலே
தன்னியானேனானுத்தரீயத்தை வீசுகின்றேன்
தன்னியனின்னுநானே தாண்டவமாடுகின்றேன். (க௭௩)

கைவல்யநவநீதம்.

வந்ததோரிவ்வாறந்த மகிழ்ச்சியாருடன்சொல்வெய்யான்
கின்றையிலெழுந்தபொங்கிச் செகமலாரிழைந்ததேங்கி
அந்தமில்லாததாயிற்றுப்படிக்குருவேதாந்த
மந்திரமருமீசன் மலரடிவணங்கினேனே. (கௌ)

ஆரணப்பொருளாம்வித்தி யாந் தம்விளக்கவேதும்
காரணங்குமைவிலாமம் கைவல்யநவநீ தத்தைப்
பூரணமாக்கவேண்டிப் பூர்வமானநின்தித் தில்
நாரணகுருமக்கு நவின்னரையோகிலிவந்தே. (கஎக)

சமீபத்திலேயே நான் முயற்சித்து,
ஆபடலம், சி. அ. மருதுகுத்தம் - உசிசி,
கைவலையாஷித்ரம் முதலாகப் பற்றி,
சாவஞ்சின்மயம்.

